

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara Vergu-Iordache

Senatul Universității Spiru Haret a aprobat metodologiile pentru admiterea și finalizarea studiilor în anul universitar 2010-2011

În perspectiva pregătirii admiterii în anul universitar 2010-2011, a avut loc, în ziua de 6 mai, ședința Senatului Universității Spiru Haret, în cadrul căreia s-a analizat mai multe documente, între care *Metodologia privind organizarea și desfășurarea admiterii în ciclul de studii universitare de licență*.

Membrii Senatului au discutat și au aprobat documentele aferente admiterii și înscrierii în ciclul de studii universitare de licență la Universitatea Spiru Haret: fișa chestionar, fișa de înscriere, contractul de studii.

Un loc aparte a fost acordat prezentării, dezbaterii și aprobării metodologiilor privind studiile universitare de masterat (Ciclul II Bologna), pentru anul de învățământ 2010-2011, precum și studiile postuniversitare de masterat, pentru anul universitar 2010-2011, fiind prezentate și aprobate toate documentele aferente admiterii și înscrierii în ciclul de studii universitare la masterat – fișe de înscriere pentru admitere, fișe de înscriere, contracte de studii.

Un punct distinct pe ordinea de zi a ședinței Senatului l-a constituit prezentarea și aprobarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea examenelor de finalizare a studiilor la Universitatea Spiru Haret – examene de licență/diplomă/disertație (sesiunea de vară 2010 și sesiunea de iarnă 2011). Membrii Senatului au dezbătut și aprobat Metodologia privind organizarea și desfășurarea examenului de finalizare a Programului de studii psihopedagogice, în vederea certificării pentru profesia didactică, prin Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic al Universității Spiru Haret.

Prin problematica abordată, prin măsurile aprobate, Senatul Universității Spiru Haret pregătește temeinic etapa următoare a activității didactice, a procesului instructiv-educativ, oferind o perspectivă clară asupra organizării și desfășurării admiterii în anul universitar 2010-2011 și finalizării studiilor la Universitatea Spiru Haret.

La Târgul absolvenților – 2010, 7 și 8 mai, Palatul Parlamentului,

Universitatea Spiru Haret - își prezintă OFERTA EDUCAȚIONALĂ

Universitatea Spiru Haret este prezentă, în zilele de 7 și 8 mai, la Palatul Parlamentului, la Târgul absolvenților – 2010, eveniment care se adresează elevilor de liceu, studenților, tinerilor absolvenți de liceu și universitate, dar și părinților, profesorilor, precum și profesioniștilor în resurse umane.

La manifestare, organizată de Junior Achievement România alături de parteneri, participă cu o ofertă bogată: universități și instituții de învățământ post-liceal din România și străinătate; programe de master, doctorat, cercetare; programe de burse și granturi pentru elevi și studenți; cursuri de limbi străine și centre de testare; cursuri de perfecționare.

Universitatea Spiru Haret oferă celor interesați informații utile despre înscriere, programe de studii, adrese de contact, despre studiile din cele 25 de facultăți: 50 de programe de studii

- 50 de programe de studii universitare de licență în 25 de facultăți situate în București, Blaj, Brașov, Câmpulung Muscel, Constanța, Craiova, Rm. Vâlcea
- 76 de programe de studii universitare de masterat
- 58 de programe de studii postuniversitare de masterat
- Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic (DPPD)
- Centrul de Limbi Străine
- Xpert IT
- Centrul de Formare și Testare Profesională

universitare de licență, 76 de programe de studii universitare de masterat și 58 de programe de studii post-universitare de masterat, care permit formarea în domenii variate: **matematică, informatică, geografie, filosofie, limbi și literatură română și străine, istorie, drept, sociologie, relații internaționale și studii europene, științe administrative, științe ale comunicării, științe ale educației, psihologie, economie, finanțe, administrarea afacerilor, contabilitate, economie și afaceri internaționale, management, marketing, teatru, muzică, arhitectură, educație fizică și sport, medicină veterinară.**

De asemenea, Universitatea vine cu o ofertă bogată de cursuri de limbi străine, utilizarea calculatorului, pregătire și perfecționare pedagogică.

Pagina 3

9 mai - ZIUA EUROPEI

Ziua Europei marchează declarația din 9 mai 1950 a ministrului francez de externe Robert Schuman, prin care propunea un plan de colaborare economică între Franța și Germania, pentru eliminarea rivalităților seculare dintre cele două state. Decizia serbării Zilei Europei în fiecare an, la 9 mai, a fost luată de Consiliul European de la Milano, în 1985. Declarația Schuman a stat la baza amplului proces de construcție a unei Europe unite. Statele Beneluxului și Italia s-au alăturat Franței și Germaniei și, la 18 aprilie 1951, a fost semnat Tratatul de la Paris, care institua Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO) între Germania, Franța, Belgia, Italia, Luxemburg și Olanda. Aceste state au semnat, la 25 martie 1957, Tratatul de la Roma, care institua Comunitatea Economică Europeană (CEE), cunoscută și ca Piața Comună, și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (Euratom). Pe parcurs, procesul de integrare economică a fost acompaniat de procesul de integrare politică a statelor membre. Ulterior, la acest complex proiect de construcție europeană s-au alăturat Irlanda, Marea Britanie și Danemarca (1973), Grecia (1981), Spania și Portugalia (1986), Suedia, Austria și Finlanda (1995); la 1 mai 2004, noi zece state: Cehia, Ciprul, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Slovacia, Slovenia, Polonia și Ungaria, iar în 2007, România și Bulgaria.

Pe lângă Ziua Europei, data de 9 mai este dublată de o semnificație deosebită pentru teatrele lirice: **Ziua Europeană a Operei**. Pentru a puncta dubla sărbătoare, opera bucureșteană va oferi a patra ediție a *Promenadei Operei*, pe esplanada din fața Operei Naționale București (ONB), duminică, 9 mai, începând cu ora 20:00.

Programul concertului va fi prezentat publicului de Ion Caramitru, actor și director al Teatrului Național București și va include arii și duete celebre din opere aparținând compozitorilor Camille Saint-Saëns, Piotr Ilici Ceaiikovski, Georges Bizet, Giuseppe Verdi, Giacomo Puccini, interpretate de tineri artiști lirici, care s-au făcut deja remarcăți în cadrul

producțiilor ONB, dar și de vedete ale scenei noastre: Maria Jinga (mezzosoprană), Tina Munteanu (soprană), Daniel Filipescu (bariton), Vlad Mirita (tenor), Oana Andra (mezzosoprană), Florin Simionca (bariton), Teodor Ilincăi (tenor), Crina Zancu (soprană). În partea a doua a programului, orchestra, corul teatrului, pregătit de maestrul Stelian Olariu și soliștii Mihaela Stanciu (soprană), Valentin Racoveanu (tenor) și Iordache Basalic (bariton) vor interpreta cantata *Carmina Burana*, compusă de Carl Orff. Evenimentul se va desfășura sub bagheta dirijorului Iurie Florea.

Acum 55 de ani, la Paris, George Enescu, patriarhul muzicii românești, se despărțea de această lume, lăsând în urmă o operă monumentală. Colaboratorul nostru, reputatul profesor Valeriu Râpeanu, ne-a oferit o excepțională convorbire cu doi dintre marii admiratori ai MAESTRULUI, maeștri ai artei interpretative contemporane, pianista Ilinca Dumitrescu și violonistul Ștefan Lupu.

Citiți în pagina 8-a

Dicționarul – Tezaur al Limbii Române – o catedrală a dăinuirii noastre

Lansarea *Dicționarului – Tezaur al Limbii Române*, lucrare de o mare anvergură științifică, reprezentativă pentru ființa noastră națională, a avut loc în Aula Academiei Române, constituind o autentică sărbătoare a culturii românești. După mai bine de o sută patruzeci de ani de travaliu depus de personalități remarcabile, specialiști în domeniu, elaborarea *Dicționarului – Tezaur al Limbii Române* a fost finalizată, primind binecuvântarea convenită pentru a putea ajunge la inimile cititorilor. Concret, este vorba despre 37 de volume, însumând 17.885 de pagini și peste 175.000 de cuvinte și variante. O uriașă enciclopedie a limbii române.

Semnificațiile acestei sărbători au fost relevate în comunicările

susținute de acad. Dan Berindei, vicepreședinte al Academiei Române, redactor responsabil al *Dicționarului – Tezaur al Limbii Române*, acad. Marius Sala, vicepreședinte al Academiei Române, redactor responsabil al *Dicționarului – Tezaur al Limbii Române*, acad. Eugen Simion, președintele Secției de Filologie și Literatură, dr. Monica Busuioac, de la Institutul de Lingvistică „Jorgu Jordan – Al. Rosetti” din București, dr. Elena Comșulea, de la Institutul de Lingvistică și Istorie Literară „Sextil Pușcariu” din Cluj-Napoca, și dr. Gabriela Haja, de la Institutul de Filologie Română „Al. Philippide” din Iași.

Adele DEAC

(Continuare în pag.6)

Conferința *Parcul urban ca arhetip*, cu participarea extraordinară a profesorului **Elia Zenghelis**

Facultatea de Arhitectură din cadrul Universității Spiru Haret a organizat joi, 6 mai, în Sala Studio, conferința „Parcul urban ca arhetip”, cu participarea extraordinară a profesorului Elia Zenghelis.

Elia Zenghelis este un renumit arhitect și profesor, de origine greacă, cu o importantă carieră internațională. Majoritatea proiectelor sale constituie repere ale arhitecturii contemporane.

Printre lucrările la care a contribuit, în calitate de arhitect, se numără: Extinderea Parlamentului European Olandez (Haga, 1978), Lutzowstrasse (IBA Berlin, 1981), Parcul La Villette (Paris, 1982), Checkpoint Charlie housing, (IBA Berlin, 1990).

Ca profesor, Elia Zenghelis primește, în 2000, odată cu acordarea Premiului *Annie Spink* recunoașterea gradului de excelență în educație din partea Royal Institute of British Architects. Activitatea sa didactică se desfășoară în cadrul unor prestigioase școli de arhitectură, precum *Accademia di Architettura* din Mendrisio (Italia), *Hochschule* din Vaduz (Liechtenstein) și *Berlage Institute* din Rotterdam (Olanda).

Contribuția majoră a profesorului Elia Zenghelis la evoluția studiului și didacticii arhitecturii constă în introducerea *avangardismului radical*, ca disciplină, în programele universitare.

Ana Maria CETĂȚEAN

BRAȘOV

REUNIUNEA ACADEMICĂ BILATERALĂ ROMÂNIA – REPUBLICA MOLDOVA

S-a înfăptuit prin cuvânt!

Propoziție-simbol pentru ceea ce au reprezentat, în conștiința participanților, lucrările reuniunii bilaterale academice la care au participat personalități științifice și culturale de primă mărime ale celor două state frățești, separate de istorie și de interesele geopolitice ale lumii, de o parte și de alta a Prutului.

Evenimentul – unul derulat într-o ritmicitate netulburată din 1992 încoace, cum remarcă unul dintre distinși oaspeți, a avut loc, de această dată, sub cupola Centrului universitar Brașov al Universității Spiru Haret, spațiu devenit familiar pentru mulți dintre invitații moldoveni, participanți de tradiție la reuniunile științifice ale acestui lăcaș de cultură, care au onorat, de fiecare dată cu înaltă ținută științifică, invitația decanului Facultății de Management, prof. univ. dr. Ion Petrescu, inițiatorul și amfitrionul acestora – a fost, dincolo de conotațiile lui științifice, o extraordinară reușită în planul relațiilor umane și mai ales în planul identificării căilor și modalităților practice de realizare a unui deziderat de maximă importanță pentru viitorul Republicii Moldova: asocierea, aderarea și integrarea acestei ținare republici în spațiul economic, politic și cultural al Uniunii Europene. De altfel, tematica reuniunii a fost convenită tocmai pentru realizarea unor scopuri în această direcție: „Managementul proceselor de asociere și aderare la Uniunea Europeană”.

(Continuare în pag.3)

Simpozionul internațional „MANAGEMENTUL DEZVOLTĂRII DURABILE ÎN SOCIETATEA CUNOAȘTERII”

Facultatea de Management Brașov a Universității Spiru Haret a organizat, sub patronajul președintelui și rectorului Universității Spiru Haret, al Societății Academice de Management din România și al Institutului de Economie Națională al Academiei Române, în zilele de 24 și 25 aprilie 2010, Simpozionul internațional al cadrelor didactice și al experților, cu titlul „Managementul dezvoltării durabile în societatea cunoașterii”, eveniment major pe agenda manifestărilor științifice ale Centrului universitar Brașov al Universității Spiru Haret.

Manifestarea științifică brașoveană este remarcabilă din mai multe considerente:

În primul rând, prin componența Comitetului de organizare, din care au făcut parte

personalități de marcă ale științei economice și manageriale, dintre care menționăm doar pe prof. univ. dr. Mircea Ciomara, director general al Institutului Național de Cercetări Economice al Academiei Române, prof. univ. dr. Valeriu Ioan-Franc, director general adjunct al aceleiași instituții, și pe prof. univ. dr. Ion Petrescu, decanul Facultății de Management din Brașov, gazda prestigiosului eveniment.

În al doilea rând, prin girul dat manifestării de un extrem de valoros Comitet științific, cuprinzând 24 de personalități științifice din Franța, China, Ucraina, Republica Moldova și România, cele românești fiind instituții de prestigiu ale științei și învățământului: Institutul Național de Cercetări Economice, Institutul

de Economie Națională Universitatea Spiru Haret, Universitatea de Vest, Timișoara, Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, Brașov, și bineînțeles,

(Continuare în pag.3)

Grupaj realizat de: conf. univ. dr. Cornel LAZĂR

STUDENȚII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde

de la Facultatea de Finanțe și Bănci

• prof.univ.dr. Gheorghe M. PISTOL

Importanța marketingului financiar-bancar în condițiile actuale

Student: În condițiile complexității și dinamicii vieții economico-sociale, în general, a mediului în care acționează agenții economici și, mai ales, a crizei economico-financiare, cu care se confruntă omenirea, în ce constau rolul și importanța marketingului în activitatea financiar-bancară?

Profesor: Aceste atribute au în vedere aspecte precum dinamismul economico-social actual, asigurarea lichidității financiar-bancare, gestionarea riscului financiar-bancar, operațiunile cu clientela. Răspunzătorii de creșterea importanței marketingului financiar-bancar actual sunt o serie de factori, printre care trebuie amintiți: creșterea semnificativă a sectorului serviciilor, în general, a celor bancare, în particular, complexitatea și dinamismul mediului de marketing, mai ales a celui bancar, concurența tot mai acerbă ce se manifestă în acest domeniu și, nu în ultimul rând, efectele crizei actuale. Într-un asemenea context, sunt necesare eforturi considerabile în direcția perfecționării activității de marketing, atât la nivel macroeconomic, cât și la nivelul fiecărei unități bancare în parte.

Student: Ce alte elemente mai trebuie invocate pentru a convinge de ce este atât de necesară creșterea rolului marketingului financiar-bancar?

Profesor: Ca o consecință firească a modificărilor demografice și, mai ales, a civilizației, au loc profunde schimbări în comportamentul consumatorilor, aceștia devenind tot mai exigenți. Asemenea modificări sunt de amploare și au consecințe puternice, astfel încât agenții economici, fie ei producători, fie comercianți, trebuie să țină seama de procese și fenomene precum acelea ale imigrației populației (sub toate formele acesteia), îmbătrânirii populației, creșterii duratei de viață, modificărilor din numărul și structura familiilor (s-a diminuat, de exemplu, numărul de membri ai familiei medii, crescând numărul de gospodării cu un singur membru), dar, mai ales, sporirii veniturilor familiilor și ale fiecărui individ în parte și, nu în ultimul rând, ale

Student: Cu asemenea probleme se confruntă și cei care își desfășoară activitatea în domeniul financiar-bancară?

Profesor: Chiar cu mai multe și mai dificile, având în vedere particularitățile mediului specific, complexitatea acestuia și competiția acerbă existentă pe piața financiar-bancară.

Student: Care sunt factorii care au contribuit la apariția, dezvoltarea și creșterea importanței marketingului în activitatea bancară, a rolului acestuia în condițiile actuale?

Profesor: Considerăm că o asemenea temă poate fi abordată din următoarele perspective:

- rolul și importanța marketingului în activitatea financiar-bancară;
- rolul marketingului bancar în condițiile dinamismului economico-social actual;
- rolul marketingului în asigurarea lichidității financiar-bancare;
- rolul marketingului în gestionarea riscului financiar-bancar;
- rolul marketingului în cadrul operațiunilor cu clientela.

Marketingul financiar-bancar are în vedere relațiile desfășurate în legătură cu mobilizarea și utilizarea resurselor bănești existente în economie, relații ce își găsesc reflectarea astfel: (a) în bugetul de stat și în anumele fonduri publice extrabugetare, acestea formând finanțele publice (în acest caz, vorbim de marketingul finanțelor publice) și (b) în activitatea desfășurată de agenți economici specializați – bănci, societăți de asigurare, agenții de schimb etc. – acestea constituind sfera serviciilor financiar-bancare (în acest caz vorbim de marketingul serviciilor financiar-bancare).

Chiar dacă nu răspunde strict la întrebare, trebuie totuși să punem accentul pe principalii factori care „sunt răspunzători” de apariția, dezvoltarea și creșterea importanței actuale a marketingului financiar-bancar.

Student: Cum pot fi definite funcțiile marketingului financiar-bancar?

Profesor: În general, marketingul are un rol determinant în activitatea economico-socială, fiind justificat de funcțiile obiectiv și scop ale sale, rol ce semnifică, de fapt, apariția și dezvoltarea marketingului, în general, a marketingului financiar-bancar, în particular. Este vorba despre trei asemenea funcții, respectiv:

- satisfacerea în condiții superioare a nevoilor de consum;
- maximizarea eficienței economice (a profitului);
- reducerea decalajului dintre serviciile oferite și prestate, pe de o parte, și între cele așteptate și receptate, pe de altă parte.

Student: Rolul marketingului financiar-bancar se manifestă într-o serie de direcții clare. Cum se configurează acestea și în ce măsură au în vedere dinamismul economico-social actual?

Profesor: Dinamismul economico-social contemporan, dinamism ce se manifestă în cvasitotalitatea domeniilor vieții actuale, și care a reprezentat un factor decisiv în apariția și dezvoltarea marketingului, și-a pus și își pune în continuare amprenta și în domeniul financiar-bancar, influențând semnificativ și în permanență mediul specific. Un asemenea dinamism a generat dereglări multiple și în cadrul mediului financiar-bancar, cu consecințe negative asupra actelor de piață, reflectate în dezacorduri multiple apărute între acționarii băncii și cerințele clienților.

Student: Mai exact, care sunt aceste consecințe cu impact atât de negativ asupra pieței financiar-bancare?

Profesor: În prezent, se vorbește despre un „timp” al dereglărilor. Cauzele sunt profunde și, mai ales, multiple, iar consecințele asupra pieței financiar-bancare sunt apreciabile, chiar de amploare, cele mai multe dintre ele observându-se și în activitatea bancară românească. În principal, trebuie avute în vedere următoarele asemenea consecințe:

- creșterea numărului de intermediari, ce acționează în cadrul pieței financiare, alături de băncile clasice apărând instituții nebancale, unele chiar cu un potențial ridicat;
- pierderea de către unele bănci a poziției dominante, deținute până atunci în cadrul pieței, multe dintre acestea confruntându-se cu „probleme”;
- plasarea disponibilităților bănești atrase în diferite sectoare economice, prin investiții pe piața capitalurilor, în investiții în comerț și turism, pe piața imobiliară etc., în vederea obținerii de profituri suplimentare, dar cu asumarea unor riscuri mult mai ridicate;
- reducerea diferențelor dintre instituțiile financiar-bancare în ceea ce privește activitățile desfășurate referitoare la prestațiile efectuate, prețurile (tarifele) practicate, distribuția și promovarea realizate.

Toate asemenea fenomene au condus la apariția unui număr apreciabil de bănci comerciale, concomitent cu extinderea arilor lor geografice, dar și cu diversificarea serviciilor prestate. Ca urmare, asistăm la separarea într-o măsură din ce în ce mai ridicată a prestatorilor de servicii financiare de beneficiarii acestora, sporind astfel riscul nerealizării lor. În aceste condiții, marketingul este chemat să se constituie într-un mijloc important, prin care prestatorii de asemenea servicii asigură corelarea activității desfășurate cu cerințele clienților. Iată de ce, pentru o instituție bancară, marketingul va reprezenta concepția de punere în practică și de realizare cu toate mijloacele disponibile a obiectivelor dezvoltării coerente și satisfacerea segmentelor de piață, determinate și selecționate prealabil. Altfel spus, marketingul apare ca un răspuns la modificările mediului, un mediu tot mai instabil, schimbător, uneori chiar „turbulent”.

Desigur, efectele aplicării metodelor și tehnicilor moderne de marketing în domeniul financiar-bancar sunt benefice, atât pentru prestatorul de servicii, asigurându-i o eficiență ridicată a activității desfășurate, cât și pentru beneficiarul acestor servicii, căruia i se asigură identificarea propriilor nevoi și cerințe cu prestațiile oferite, o informare adecvată, posibilități multiple de alege, uneori și unele facilități, altfel spus, un nivel ridicat de satisfacere a nevoilor sale.

devenind un mijloc important prin care banca „încearcă” să facă față prin „meandrele” unui asemenea mediu și să asigure astfel corelarea activității desfășurate cu cerințele acestuia.

Un alt factor important al apariției și dezvoltării marketingului financiar-bancar îl reprezintă concurența tot mai acerbă ce se manifestă în acest domeniu. O concurență ce a impus și impune, în continuare, schimbări în strategia băncilor, indiferent de „mărimea” acestora, de poziția lor pe piață. Compartimentele de marketing din cadrul instituției bancare trebuie să prezinte celor responsabili evoluția acestei concurențe, acțiunile întreprinse de competitori, să propună idei noi, astfel încât banca să poată face față cu succes unui asemenea competiții puternice. Numai un marketing specializat poate să răspundă unor asemenea comandamente și acesta este marketingul financiar-bancar.

Cei trei factori prezenți, deși decisivi în apariția și dezvoltarea marketingului financiar-bancar, nu sunt și singurii. În acest sens, nu cred că trebuie neglijată așa-zisii factori „acceleratori”, și aici avem în vedere, mai ales, contribuția teoriei economice în domeniu, lucrările unor specialiști în marketing, cursurile predate la o serie de facultăți economice din București, dar și din alte centre universitare

Student: Cum pot fi definite funcțiile marketingului financiar-bancar?

Profesor: În general, marketingul are un rol determinant în activitatea economico-socială, fiind justificat de funcțiile obiectiv și scop ale sale, rol ce semnifică, de fapt, apariția și dezvoltarea marketingului, în general, a marketingului financiar-bancar, în particular. Este vorba despre trei asemenea funcții, respectiv:

- satisfacerea în condiții superioare a nevoilor de consum;
- maximizarea eficienței economice (a profitului);
- reducerea decalajului dintre serviciile oferite și prestate, pe de o parte, și între cele așteptate și receptate, pe de altă parte.

Student: Rolul marketingului financiar-bancar se manifestă într-o serie de direcții clare. Cum se configurează acestea și în ce măsură au în vedere dinamismul economico-social actual?

Profesor: Dinamismul economico-social contemporan, dinamism ce se manifestă în cvasitotalitatea domeniilor vieții actuale, și care a reprezentat un factor decisiv în apariția și dezvoltarea marketingului, și-a pus și își pune în continuare amprenta și în domeniul financiar-bancar, influențând semnificativ și în permanență mediul specific. Un asemenea dinamism a generat dereglări multiple și în cadrul mediului financiar-bancar, cu consecințe negative asupra actelor de piață, reflectate în dezacorduri multiple apărute între acționarii băncii și cerințele clienților.

Student: Mai exact, care sunt aceste consecințe cu impact atât de negativ asupra pieței financiar-bancare?

Profesor: În prezent, se vorbește despre un „timp” al dereglărilor. Cauzele sunt profunde și, mai ales, multiple, iar consecințele asupra pieței financiar-bancare sunt apreciabile, chiar de amploare, cele mai multe dintre ele observându-se și în activitatea bancară românească. În principal, trebuie avute în vedere următoarele asemenea consecințe:

- creșterea numărului de intermediari, ce acționează în cadrul pieței financiare, alături de băncile clasice apărând instituții nebancale, unele chiar cu un potențial ridicat;
- pierderea de către unele bănci a poziției dominante, deținute până atunci în cadrul pieței, multe dintre acestea confruntându-se cu „probleme”;
- plasarea disponibilităților bănești atrase în diferite sectoare economice, prin investiții pe piața capitalurilor, în investiții în comerț și turism, pe piața imobiliară etc., în vederea obținerii de profituri suplimentare, dar cu asumarea unor riscuri mult mai ridicate;
- reducerea diferențelor dintre instituțiile financiar-bancare în ceea ce privește activitățile desfășurate referitoare la prestațiile efectuate, prețurile (tarifele) practicate, distribuția și promovarea realizate.

Toate asemenea fenomene au condus la apariția unui număr apreciabil de bănci comerciale, concomitent cu extinderea arilor lor geografice, dar și cu diversificarea serviciilor prestate. Ca urmare, asistăm la separarea într-o măsură din ce în ce mai ridicată a prestatorilor de servicii financiare de beneficiarii acestora, sporind astfel riscul nerealizării lor. În aceste condiții, marketingul este chemat să se constituie într-un mijloc important, prin care prestatorii de asemenea servicii asigură corelarea activității desfășurate cu cerințele clienților. Iată de ce, pentru o instituție bancară, marketingul va reprezenta concepția de punere în practică și de realizare cu toate mijloacele disponibile a obiectivelor dezvoltării coerente și satisfacerea segmentelor de piață, determinate și selecționate prealabil. Altfel spus, marketingul apare ca un răspuns la modificările mediului, un mediu tot mai instabil, schimbător, uneori chiar „turbulent”.

Desigur, efectele aplicării metodelor și tehnicilor moderne de marketing în domeniul financiar-bancar sunt benefice, atât pentru prestatorul de servicii, asigurându-i o eficiență ridicată a activității desfășurate, cât și pentru beneficiarul acestor servicii, căruia i se asigură identificarea propriilor nevoi și cerințe cu prestațiile oferite, o informare adecvată, posibilități multiple de alege, uneori și unele facilități, altfel spus, un nivel ridicat de satisfacere a nevoilor sale.

devenind un mijloc important prin care banca „încearcă” să facă față prin „meandrele” unui asemenea mediu și să asigure astfel corelarea activității desfășurate cu cerințele acestuia.

Un alt factor important al apariției și dezvoltării marketingului financiar-bancar îl reprezintă concurența tot mai acerbă ce se manifestă în acest domeniu. O concurență ce a impus și impune, în continuare, schimbări în strategia băncilor, indiferent de „mărimea” acestora, de poziția lor pe piață. Compartimentele de marketing din cadrul instituției bancare trebuie să prezinte celor responsabili evoluția acestei concurențe, acțiunile întreprinse de competitori, să propună idei noi, astfel încât banca să poată face față cu succes unui asemenea competiții puternice. Numai un marketing specializat poate să răspundă unor asemenea comandamente și acesta este marketingul financiar-bancar.

Cei trei factori prezenți, deși decisivi în apariția și dezvoltarea marketingului financiar-bancar, nu sunt și singurii. În acest sens, nu cred că trebuie neglijată așa-zisii factori „acceleratori”, și aici avem în vedere, mai ales, contribuția teoriei economice în domeniu, lucrările unor specialiști în marketing, cursurile predate la o serie de facultăți economice din București, dar și din alte centre universitare

Un astfel de rol este impus, desigur, de evoluția de ansamblu a societății, care, la rândul ei, a condus la modificarea raporturilor tradiționale dintre producție și consum. Un asemenea rol se regăsește și în domeniul financiar-bancar, în acest caz „fiind vorba de dereglări ale raporturilor dintre instituție și mediul său, dereglări reflectate în mod negativ în întreaga activitate a acestui important sector al economiei, dar, mai ales, în cadrul componentelor de bază ale sale: lichiditatea financiar-bancară, gestiunea riscului financiar-bancar, buna desfășurare a relațiilor cu clientela”.

Student: Există mai multe tipuri de risc? Ce relevă analiza fiecăruia?

Profesor: Se poate spune că, din analiza fiecărui tip de risc financiar-bancar, rezultă rolul marketingului în gestionarea acestuia.

a) *Riscul de credit* este exprimat prin pierderile pe care le înregistrează banca ca urmare a încălcării obligațiilor debitorilor, obligații prevăzute în contractul de credit. În mod clasic, pentru prevenirea unui asemenea risc se utilizează o serie de metode cunoscute, în cadrul cărora rolul de bază îl au garanțiile. Din păcate, însă, asemenea garanții sunt supuse, la rândul lor, unor riscuri specifice, în cele mai multe cazuri, atunci când se trece la valorificarea acestora, constatându-se că valoarea lor de piață s-a depreciat, fiind deci sub nivelul estimat în momentul încheierii contractului de împrumut. În aceste condiții, marketingul are un important rol în evaluarea riscului, acesta fiind chemat ca, printr-o serie de cercetări de piață, să facă evaluări ale activității debitorilor potențiali, inclusiv ale garanțiilor materiale oferite. În același timp, cercetările de marketing vor avea în vedere și comportamentul post-credite al clienților. Asemenea cercetări pot viza aspecte diverse, referitoare, mai ales, la „obiceiurile” de întârziere și de amănare a ratelor și dobânzilor aferente, la lansarea de activități economice de amploare, dar fără nici un fel de acoperire, la experiența și rezultatele anterioare ale debitorului obținute în activitățile economice desfășurate etc.

b) *Riscul de lichiditate*, exprimat prin dificultatea de a se procura resursele necesare pentru a face față propriilor angajamente la un moment dat; apare la o bancă atunci când aceasta nu are capacitatea de a mobiliza resurse la costuri „normale”. Diminuarea unui

riscului financiar-bancar face parte și componenta piață, riscul fiind de altfel determinat de gradul de cunoaștere a clientului cu care banca intră la un moment dat în relații de parteneriat. În mod tradițional, cunoașterea clientului înseamnă analiza unor indicatori

economico-financiar puși la dispoziție de către client prin documentele prezentate, asemenea indicatori neputând însă să surprindă în totalitate situația clientului la un moment dat și, în consecință, evaluarea corectă a riscului. În aceste condiții, marketingul are un deosebit rol în evaluarea riscului, în condițiile în care, prin cercetări specifice, acesta poate oferi o serie de informații pertinente suplimentare, mult mai complete și mai valoroase în ceea ce privește riscurile realizării operațiunilor în cauză.

Student: Marketingul are un rol aparte în promovarea imaginii instituției bancare, a produselor și serviciilor oferite. Cum se manifestă acesta?

Profesor: Monitorizarea imaginii băncii, consolidarea permanentă a acesteia, a produselor și serviciilor oferite, dar și crearea și menținerea imaginii de marcă sunt, desigur, activități ce intră în sfera de preocupări ale marketingului financiar-bancar, acestea făcând obiectul unor activități promoționale complexe.

Crearea unor relații corespunzătoare cu clienții, optimizarea acestor relații intră, de asemenea, în sfera de preocupări ale marketingului, făcând obiectul unui domeniu nou al acestuia, cunoscut sub denumirea de marketingul relațional, definit ca fiind o „sumă de relații, rețele și interacțiuni”. Într-o astfel de accepțiune, marketingul relațional este chemat să contribuie la fidelizarea clienților, creșterea gradului de securitate și stabilitate a băncii, creșterea eficienței pieței etc. În mod curent, relațiile cu clienții pot fi

operationalizate prin utilizarea unor programe specifice, în conținutul cărora urmând să se regăsească metode și tehnici proprii marketingului. În aceste condiții, apare ca fiind evident faptul că optica (viziunea) de marketing asupra relației bancă-client face necesară trecerea de la abordarea tradițională, o abordare simplistă, empirică, la una modernă, științifică, bazată pe cunoaștere, pe cercetare, pe instrumente.

În obiectul de activitate al marketingului financiar-bancar intră și activitățile referitoare la *fundamentarea, elaborarea și derularea unor programe de marketing*. În cadrul băncii, programele de marketing sunt elaborate și utilizate atât la nivelul central al instituției, cât și la cel al rețelei de unități. Necesitatea și utilitatea programelor de marketing sunt evidente în promovarea și consolidarea imaginii băncii și a ofertei acesteia pe piață.

Student: Ce rol are marketingul în evaluarea riscului, în gestionarea corespunzătoare a acestuia?

Profesor: Din conținutul riscului financiar-bancar face parte și componenta piață, riscul fiind de altfel determinat de gradul de cunoaștere a clientului cu care banca intră la un moment dat în relații de parteneriat. În mod tradițional, cunoașterea clientului înseamnă analiza unor indicatori

economico-financiar puși la dispoziție de către client prin documentele prezentate, asemenea indicatori neputând însă să surprindă în totalitate situația clientului la un moment dat și, în consecință, evaluarea corectă a riscului. În aceste condiții, marketingul are un deosebit rol în evaluarea riscului, în condițiile în care, prin cercetări specifice, acesta poate oferi o serie de informații pertinente suplimentare, mult mai complete și mai valoroase în ceea ce privește riscurile realizării operațiunilor în cauză.

Student: Marketingul are un rol aparte în promovarea imaginii instituției bancare, a produselor și serviciilor oferite. Cum se manifestă acesta?

Profesor: Monitorizarea imaginii băncii, consolidarea permanentă a acesteia, a produselor și serviciilor oferite, dar și crearea și menținerea imaginii de marcă sunt, desigur, activități ce intră în sfera de preocupări ale marketingului financiar-bancar, acestea făcând obiectul unor activități promoționale complexe.

Crearea unor relații corespunzătoare cu clienții, optimizarea acestor relații intră, de asemenea, în sfera de preocupări ale marketingului, făcând obiectul unui domeniu nou al acestuia, cunoscut sub denumirea de marketingul relațional, definit ca fiind o „sumă de relații, rețele și interacțiuni”. Într-o astfel de accepțiune, marketingul relațional este chemat să contribuie la fidelizarea clienților, creșterea gradului de securitate și stabilitate a băncii, creșterea eficienței pieței etc. În mod curent, relațiile cu clienții pot fi

operationalizate prin utilizarea unor programe specifice, în conținutul cărora urmând să se regăsească metode și tehnici proprii marketingului. În aceste condiții, apare ca fiind evident faptul că optica (viziunea) de marketing asupra relației bancă-client face necesară trecerea de la abordarea tradițională, o abordare simplistă, empirică, la una modernă, științifică, bazată pe cunoaștere, pe cercetare, pe instrumente.

În obiectul de activitate al marketingului financiar-bancar intră și activitățile referitoare la *fundamentarea, elaborarea și derularea unor programe de marketing*. În cadrul băncii, programele de marketing sunt elaborate și utilizate atât la nivelul central al instituției, cât și la cel al rețelei de unități. Necesitatea și utilitatea programelor de marketing sunt evidente în promovarea și consolidarea imaginii băncii și a ofertei acesteia pe piață.

Student: Marketingul are un rol aparte în promovarea imaginii instituției bancare, a produselor și serviciilor oferite. Cum se manifestă acesta?

Profesor: Monitorizarea imaginii băncii, consolidarea permanentă a acesteia, a produselor și serviciilor oferite, dar și crearea și menținerea imaginii de marcă sunt, desigur, activități ce intră în sfera de preocupări ale marketingului financiar-bancar, acestea făcând obiectul unor activități promoționale complexe.

Crearea unor relații corespunzătoare cu clienții, optimizarea acestor relații intră, de asemenea, în sfera de preocupări ale marketingului, făcând obiectul unui domeniu nou al acestuia, cunoscut sub denumirea de marketingul relațional, definit ca fiind o „sumă de relații, rețele și interacțiuni”. Într-o astfel de accepțiune, marketingul relațional este chemat să contribuie la fidelizarea clienților, creșterea gradului de securitate și stabilitate a băncii, creșterea eficienței pieței etc. În mod curent, relațiile cu clienții pot fi

operationalizate prin utilizarea unor programe specifice, în conținutul cărora urmând să se regăsească metode și tehnici proprii marketingului. În aceste condiții, apare ca fiind evident faptul că optica (viziunea) de marketing asupra relației bancă-client face necesară trecerea de la abordarea tradițională, o abordare simplistă, empirică, la una modernă, științifică, bazată pe cunoaștere, pe cercetare, pe instrumente.

În obiectul de activitate al marketingului financiar-bancar intră și activitățile referitoare la *fundamentarea, elaborarea și derularea unor programe de marketing*. În cadrul băncii, programele de marketing sunt elaborate și utilizate atât la nivelul central al instituției, cât și la cel al rețelei de unități. Necesitatea și utilitatea programelor de marketing sunt evidente în promovarea și consolidarea imaginii băncii și a ofertei acesteia pe piață.

Student: Marketingul are un rol deosebit în orientarea întregii activități desfășurate de către bancă în general, în crearea și livrarea de produse și servicii bancare adaptate nevoii și cererii. În aceste condiții, în sfera de preocupări ale marketingului intră o serie de activități, de acțiuni specifice, care, într-o succesiune logică, se pot prezenta astfel:

- *activitatea de inovare și diversificare a serviciilor financiar-bancare*, aceasta având ca punct de plecare cunoașterea nevoii și cererii, în toată complexitatea lor. Pentru aceasta, compartimentul de marketing al băncii trebuie să cerceteze în permanență opiniile consumatorilor, actuali sau potențiali, cercetări care să stea la baza creării de noi produse și servicii bancare sau a îmbunătățirii performanțelor celor existente;
- *creșterea calității produselor și serviciilor bancare*, rolul marketingului în această direcție fiind legat de capacitatea rețelei de a satisface cererea clienților, de analiza corelației dintre densitatea rețelei, amplasarea unităților și dimensiunea acestora, pe de o parte și localizarea și densitatea cererii, pe de altă parte. În aceste condiții, marketingul are o responsabilitate puternică în orientarea activității de dezvoltare a rețelei de unități operative și de proiectare a modului de realizare a relației bancă-client;
- *perfecționarea activității de comunicare a băncii*, și avem în vedere comunicările despre produsele și serviciile oferite, în condițiile în care prestația bancară este tot mai reglementată, caracterul tehnicist al acesteia este tot mai evident, iar gradul de cultură economico-financiară a clienților rămâne în continuare relativ redus. În proiectarea produsului (serviciului) bancar, marketingul are un rol bine determinat, deoarece este chemat să pună la dispoziție un instrumentar științific adecvat rezolvării eventualelor probleme apărute în acest domeniu;
- *studierea produselor și serviciilor oferite de concurență*, în condițiile în care elementul decisiv în câștigarea pieței este legat de diferențierea produselor și serviciilor oferite;
- *analiza atentă, investigarea forței de muncă potențială*, cunoașterea gradului de pregătire profesională a potențialilor lucrători ai băncii. În acest context, băncile și-au schimbat radical optica privind selectarea și recrutarea personalului, cele mai multe dintre acestea având relații permanente cu instituțiile de învățământ superior de profil, chiar cu studenții acestora (efectuarea stagiilor de practică în bancă, acordarea de burse în timpul studenției, chiar încheierea de precontracte cu studenții pe care dorește să-i angajeze la finalizarea studiilor).

Student: Marketingul are un rol aparte în promovarea imaginii instituției bancare, a produselor și serviciilor oferite. Cum se manifestă acesta?

Profesor: Monitorizarea imaginii băncii, consolidarea permanentă a acesteia, a produselor și serviciilor oferite, dar și crearea și menținerea imaginii de marcă sunt, desigur, activități ce intră în sfera de preocupări ale marketingului financiar-bancar, acestea făcând obiectul unor activități promoționale complexe.

Crearea unor relații corespunzătoare cu clienții, optimizarea acestor relații intră, de asemenea, în sfera de preocupări ale marketingului, făcând obiectul unui domeniu nou al acestuia, cunoscut sub denumirea de marketingul relațional, definit ca fiind o „sumă de relații, rețele și interacțiuni”. Într-o astfel de accepțiune, marketingul relațional este chemat să contribuie la fidelizarea clienților, creșterea gradului de securitate și stabilitate a băncii, creșterea eficienței pieței etc. În mod curent, relațiile cu clienții pot fi

operationalizate prin utilizarea unor programe specifice, în conținutul cărora urmând să se regăsească metode și tehnici proprii marketingului. În aceste condiții, apare ca fiind evident faptul că optica (viziunea) de marketing asupra relației bancă-client face necesară trecerea de la abordarea tradițională, o abordare simplistă, empirică, la una modernă, științifică, bazată pe cunoaștere, pe cercetare, pe instrumente.

În obiectul de activitate al marketingului financiar-bancar intră și activitățile referitoare la *fundamentarea, elaborarea și derularea unor programe de marketing*. În cadrul băncii, programele de marketing sunt elaborate și utilizate atât la nivelul central al instituției, cât și la cel al rețelei de unități. Necesitatea și utilitatea programelor de marketing sunt evidente în promovarea și consolidarea imaginii băncii și a ofertei acesteia pe piață.

Student: Marketingul are un rol aparte în promovarea imaginii instituției bancare, a produselor și serviciilor oferite. Cum se manifestă acesta?

Profesor: Monitorizarea imaginii băncii, consolidarea permanentă a acesteia, a produselor și serviciilor oferite, dar și crearea și menținerea imaginii de marcă sunt, desigur, activități ce intră în sfera de preocupări ale marketingului financiar-bancar, acestea făcând obiectul unor activități promoționale complexe.

Crearea unor relații corespunzătoare cu clienții, optimizarea acestor relații intră, de asemenea, în sfera de preocupări ale marketingului, făcând obiectul unui domeniu nou al acestuia, cunoscut sub denumirea de marketingul relațional, definit ca fiind o „sumă de relații, rețele și interacțiuni”. Într-o astfel de accepțiune, marketingul relațional este chemat să contribuie la fidelizarea clienților, creșterea gradului de securitate și stabilitate a băncii, creșterea eficienței pieței etc. În mod curent, relațiile cu clienții pot fi

operationalizate prin utilizarea unor programe specifice, în conținutul cărora urmând să se regăsească metode și tehnici proprii marketingului. În aceste condiții, apare ca fiind evident faptul că optica (viziunea) de marketing asupra relației bancă-client face necesară trecerea de la abordarea tradițională, o abordare simplistă, empirică, la una modernă, științifică, bazată pe cunoaștere, pe cercetare, pe instrumente.

În obiectul de activitate al marketingului financiar-bancar intră și activitățile referitoare la *fundamentarea, elaborarea și derularea unor programe de marketing*. În cadrul băncii, programele de marketing sunt elaborate și utilizate atât la nivelul central al instituției, cât și la cel al rețelei de unități. Necesitatea și utilitatea programelor de marketing sunt evidente în promovarea și consolidarea imaginii băncii și a ofertei acesteia pe piață.

Sesiunea anuală de comunicări științifice a cadrelor didactice

Competitivitate și redresare economică post-criză

Respectând o frumoasă și benefică tradiție, Institutul Central de Cercetare Științifică din cadrul Universității Spiru Haret, împreună cu Facultatea de Finanțe și Bănci, Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale și Facultatea de Management Financiar-Contabil organizează, în ziua de 19 mai 2010, în Campus Didactic, Sesiunea anuală de comunicări științifice a cadrelor didactice. Tema propusă spre dezbateri – *Competitivitate și redresare economică post-criză* – este de mare actualitate și de interes național, lucrările ce vor fi susținute fiind rezultatul activității de cercetare științifică desfășurată de cadrele didactice de la cele trei

facultăți cu profil economic de-a lungul acestui an universitar. Comunicările științifice vor fi astfel concepute încât să transmită experiențe, să găsească răspunsuri la problemele grave cu care se confruntă economia și societatea românească, să ofere soluții, căi de ieșire din criza severă pe care o traversează țara, să contribuie la configurarea perspectivei în perioada post-criză.

Între temele ce vor fi abordate în cadrul acestei sesiuni științifice se înscriu cele care vizează *Modele de creștere economică post-criză, Strategii fiscale ale autorităților publice și impactul asupra firmelor, Recesiune și redresare, Investițiile în economia post-criză,*

Perfecționarea sistemului informațional și de gestiune la nivel de firmă, Adaptări ale comportamentului și managementului firmelor pe baza experienței rezultate din criză, Instrumente ale economiei cunoașterii: cercetare, învățământ, informatizare.

Lucrările științifice elaborate de cadrele didactice, cuprinzând și reperi bibliografice, ce vor fi supuse dezbaterii, vor fi publicate într-un număr special al revistei Analele Universității Spiru Haret – *Seria Economie*, cotate B CNCIS, demonstrându-se și în acest fel deschiderea spre cunoaștere, riguroasă și profundă a acestui univers de preocupări – o permanentă provocare.

La Târgul absolvenților – 2010, 7 și 8 mai, Palatul Parlamentului, UNIVERSITATEA SPIRU HARET își prezintă OFERTA EDUCAȚIONALĂ

Centrul de Formare și Testare Profesională

Centrul de Formare și Testare Profesională concentrează experiența universitară a profesioniștilor Universității Spiru Haret, în slujba tinerilor studenți, absolvenți, a tuturor celor ce intenționează să-și îmbogățească cultura economică sau să se reorienteze în carieră.

În parteneriat cu instituții internaționale de educație și formare continuă, companii de prestigiu, naționale și internaționale, oameni de afaceri de succes, formatori, **Centrul de Formare și Testare Profesională aduce în atenția doritorilor lumea economică reală, prin intermediul cursurilor de afaceri economice, recunoscute pe plan național și internațional.**

Centrul de Formare și Testare Profesională își propune să contribuie la formarea continuă a unui număr cât mai mare de studenți, absolvenți, personal calificat, prin înțelegerea fundamentală a mediului economic.

Certificatul European Business Competence Licence, EBC*^L – este un proiect internațional lansat de **Centrul de Formare și Testare Profesională**, în luna martie 2010. Cursul se adresează tuturor persoanelor interesate să obțină o **diplomă internațională în afaceri economice, care atestă cunoașterea noțiunilor economice de bază, relevante din punct de vedere practic, necesare în activitatea antreprenorială și de business.**

În prezent, EBC*^L este absolvit în cel puțin 28 de țări și în 23 limbi. La nivel internațional există, deja, un număr de peste 10.000 de absolvenți EBC*^L.

După absolvirea cursurilor și promovarea examenului EBC*^L, în funcție de nivelul urmat, absolvenții pot intra în posesia Certificatului Internațional de: • **Specialist în vânzări, administrație și producție** (Nivel A) • **Expert cheie cu competențe în planificare** (Nivel B) • **Cadru de conducere** (Nivel C).

Centrul de Limbi Străine

Centrul de Limbi Străine organizează cursuri de limbi străine pentru diferite niveluri (începător, mediu și avansat), venind astfel în întâmpinarea exigențelor academice și a cerințelor din ce în ce mai mari impuse de piața muncii.

Limbile străine predate în cadrul Centrului de Limbi Străine sunt: **engleză, franceză, italiană, spaniolă, germană, arabă și japoneză.** La acestea se adaugă un set de cursuri specializate cum ar fi: **limba engleză pentru afaceri (BEC)** sau **limba franceză pentru diplomați, cât și cursuri de pregătire pentru testele Cambridge FCE și Cambridge CAE.**

În prezent, Centrul de Limbi Străine din cadrul Universității Spiru Haret organizează **testarea în vederea obținerii certificatelor de competență lingvistică ECL** - www.ecl.org.ro.

Universitățile și mediul de afaceri conlucrează pentru o dezvoltare inteligentă și atotcuprinzătoare

Comisia Europeană pentru Educație și Training a anunțat că în perioada 4-5 mai, reprezentanții ai mediului de afaceri, universitari și oameni politici s-au reunit la Bruxelles (în cadrul evenimentului „European University - Business Forum” (Forumul european pentru relația dintre universități și mediul de afaceri)).

Participanții la acest eveniment au dezbătut modalitățile prin care universitățile și mediul de afaceri își pot uni forțele, în beneficiul reciproc. De asemenea, reprezentanții mediilor implicate au analizat modalitățile prin care această cooperare ar putea contribui la agenda de reforme a UE, în special în ceea ce privește dezvoltarea regională, inovația și calitatea în educație.

Cu ocazia acestei întâlniri, Comisarul European pentru Educație, Cultură, Multilingvism și Tineret, doamna Androulla Vassiliou, a declarat: „Strategia europeană pentru anul 2020 are un

mesaj foarte clar: educația, training-ul și aptitudinile vor fi din ce în ce mai importante în conturarea viitorului societăților și economiilor noastre. Cooperarea mai bună și strânsă între universități și mediul de afaceri reprezintă, în acest context, o piatră de temelie. Avem nevoie de modalități de colaborare mai multe și mai bune, cât și de un flux continuu de informații și de cunoștințe între aceste două lumi.”

De ce ar trebui să coopereze universitățile și firmele?

Colaborarea dintre învățământul superior și mediul de afaceri este recunoscută la nivel mondial, pentru beneficiile pe care le aduce ambelor părți. Universitățile se asigură, astfel, că absolvenții lor sunt bine pregătiți pentru piața muncii, în timp ce companiile își satisfac cererea de personal foarte bine calificat, caracterizat de un raport bun între cunoștințele acumulate, aptitudinile și atitudinea. Aceste noi modalități de cooperare stimulează schimbul de

cunoștințe, pe termen lung, în beneficiul părților implicate, favorizează apariția de noi oportunități și îmbunătățește rezultatele, prin intermediul unor parteneriate pe termen lung.

„University-Business Forum” 2010, se află la cea de-a treia ediție, evenimentul desfășurându-se an de an, începând cu 2008, și având de fiecare dată un caracter tematic. Forumul reprezintă o platformă de discuții în vederea schimbului de bune practici și de învățare reciprocă.

Ediția din acest an a „University-Business Forum” s-a concentrat asupra a trei domeniilor principale de discuții și de schimb de experiență:

- Cooperarea cu IMM-urile și Dezvoltarea Regională
- Universități – Companii, cooperare și inovare
- Universități – Companii, cooperare și calitate în educație.

Ana Maria CETĂȚEAN

BRAȘOV

REUNIUNEA ACADEMICĂ BILATERALĂ ROMÂNIA – REPUBLICA MOLDOVA

(Urmare din pag.1)

Reușita evenimentului a fost posibilă în primul rând datorită participării: din partea delegației moldovene: rectorul Academiei de Studii Economice a Moldovei, prof. univ. dr. Grigore Belostecinic, membru corespondent al Academiei de Științe a Moldovei, dr. Victoria

Trofimov, secretar științific al secției de științe economice și exacte a Academiei de Științe a Moldovei, decani de facultăți, oameni de știință, experți, iar, din partea României, personalități emblematic pentru demersurile de integrare a României în Uniunea Europeană, personalități de vârf ale Institutului Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirișescu” al Academiei Române: prof. univ. dr. Mircea Ciuraru, directorul general al institutului, fost ministru, prof. univ. dr. Napoleon Pop, director general adjunct, negociatorul șef al României în procesul de asociere a României la Uniunea Europeană și prof. univ. dr. Valeriu Ioan-Franc, director general adjunct, care a îndeplinit și rolul de moderator al reuniunii.

Lucrările reuniunii au debutat prin scurte alocuțiuni de salut, din care a răzbatut lipsa oricăror eforturi protocolare, precum și intenția manifestată de participanții de a-și transmite reciproc, fără menajamente, judecăți de valoare, experiențe, idei, soluții, informații științifice. A fost transmis salutul președintelui și rectorului Universității Spiru Haret, prof. univ. dr. Aurelian Gh. Bondrea, care a urat oaspeților bun venit în universitatea noastră și succes deplin în îndeplinirea misiunii încredințate. Am reținut punctul de vedere al profesorului Belostecinic, care vede în România „principala speranță” de sprijin pentru integrarea Republicii Moldova în U.E.. Distinsul profesor remarca „ieșirea la suprafață a Republicii Moldova”, după evenimentele din 5 aprilie 2009, când integrarea a fost „lozincă tinerilor ieșiți în stradă împotriva

regimului comunistilor”. Tema integrării, „o temă pusă sub covor” de regimul Voronin a devenit, în prezent, „nu un scop în sine, ci calea posibilă care să ducă la bunăstare, un obiectiv comun al României și Moldovei”.

Reținem, din cuvântul de bun venit al profesorului Petrescu, faptul că „pe măsură ce se sedimentează evenimentele de acest

interesul special al Rusiei față de Moldova, oscilațiile forțelor politice, dar și a unei părți a populației cu privire la direcția de integrare a Moldovei – spre est sau spre vest, îngrijorarea unei părți a oamenilor de afaceri pentru pierderea piețelor tradiționale și a locurilor de muncă din spațiul rusesc, considerarea de către Europa a spațiului moldovean ca spațiu ex-sovietic, obișnuința reprezentanților U.E. de a se consulta mai întâi cu Moscova, apoi cu Chișinăul, în problemele aderării, instabilitatea internă, mentalitatea cetățenilor etc.

Vorbitorul observă încă o dată că integrarea europeană nu este posibilă fără sprijin din interiorul Uniunii, ori singura țară interesată fără rezerve de integrare a Moldovei este România. Prin urmare, integrarea Moldovei este și trebuie să fie și pe viitor obiectivul comun al Moldovei și al României.

Intervenția profesorului Ion Petrescu a fost una încărcată de știință managementului. Cu experiență și profunzime științifică, profesorul Petrescu a evidențiat câteva dimensiuni de maximă importanță ale managementului integrării: alegerea modelului de management al proceselor de integrare, recomandându-l pe cel francez; managementul intereselor, cu accent pe promovarea și abilitarea interesului național în integrare. „Am ajuns să ne aplecăm atât de mult, încât nu știu dacă vom mai putea vedea soarele” – a remarcat vorbitorul; umanizarea managementului aderării – „să dăm dreptul săracilor de a vorbi”; abordarea procesuală a aderării, trecând de la strategii la politici și apoi la tactici; managementul bunelor relații cu vecinii etc.

Punctul culminant al dialogului bilateral l-a constituit intervenția profesorului Napoleon Pop, care a prezentat, într-o elegantă demonstrație deopotrivă științifică și de înaltă retorică, experiența proprie și a statului român în perioada de pregătire și negociere diplomatică a asocierii României la U.E. Prezentată sub sintagma „Guvernanța integrării europene”, intervenția a fost una de o factură

intereselor, concurența de interese cu țările U.E., îndeosebi cu cele puternice, nota de plată ce trebuie inevitabil plătită în acest proces, conflictele de interese, ce se manifestă pe plan intern în procesul aderării, condițiile birocratice draconice impuse solicitanților.

Cât privește cazul Republicii Moldova, vorbitorul a atras atenția asupra necesității de a se normaliza relațiile cu Federația Rusă, dar și de a produce un real consens național, unul conștient și responsabil și nu unul de fațadă.

Intervenția profesorului Belostecinic a avut darul, în primul rând pentru participanții din România, de a zugrăvi cu deosebită claritate și sinceritate stadiul maturizării problemei integrării în U.E. la nivel instituțional și social. S-au pus în evidență, printre altele, o experiență redusă a statalității, a practicii politice a instituțiilor care trebuie să promoveze integrarea,

interesele, concurența de interese cu țările U.E., îndeosebi cu cele puternice, nota de plată ce trebuie inevitabil plătită în acest proces, conflictele de interese, ce se manifestă pe plan intern în procesul aderării, condițiile birocratice draconice impuse solicitanților.

Cât privește cazul Republicii Moldova, vorbitorul a atras atenția asupra necesității de a se normaliza relațiile cu Federația Rusă, dar și de a produce un real consens național, unul conștient și responsabil și nu unul de fațadă.

Intervenția profesorului Belostecinic a avut darul, în primul rând pentru participanții din România, de a zugrăvi cu deosebită claritate și sinceritate stadiul maturizării problemei integrării în U.E. la nivel instituțional și social. S-au pus în evidență, printre altele, o experiență redusă a statalității, a practicii politice a instituțiilor care trebuie să promoveze integrarea,

Simpozionul internațional „MANAGEMENTUL DEZVOLTĂRII DURABILE ÎN SOCIETATEA CUNOAȘTERII”

Universității Spiru Haret, prof. univ. dr. Aurelian Gh. Bondrea, al cărui mesaj a fost prezentat în deschiderea lucrărilor de prof. univ. dr. Elena Doval, directorul Departamentului de calitate al universității.

Numărul mare de lucrări pregătite pentru a fi susținute de cadre didactice universitare, cercetători, experți, specialiști și masteranzi, peste 110, a justificat derularea activităților pe durata a două zile, în plen și pe patru secțiuni, ceea ce a permis punerea în valoare a întregului potențial de cercetare mobilizat pentru această manifestare, cu rezultate remarcabile, atât în planul diseminării cunoașterii, cât și în planul realizării unor contacte umane între profesori, specialiști și cercetători de mare utilitate în aplicarea și strategiile propuse de participanți.

O bună parte dintre lucrări au fost prezentate în limbi de circulație internațională, ceea ce permite diseminarea acestora dincolo de granițele țării, grație reprezentanților străini prezenți la lucrări și în Comitetul științific, dar și *Revistei de management general*, revistă de nivel B, care apare și în limba engleză.

Atmosfera de înaltă ținută științifică din secțiunile și atelierile de lucru, și interesul participanților pentru conținutul lucrărilor au justificat concluzia finală a simpozionului, aceea că el a

reprezentat o semnificativă reușită în plan științific, aducând o reală contribuție la dezvoltarea gândirii economice și manageriale naționale și internaționale.

S-a reținut în sarcina Comitetului științific evaluarea încă o dată a conținutului și ecoului științific al fiecărei lucrări prezentate, precum și publicarea acestora într-un volum special dedicat evenimentului, sub egida Institutului Național de Cercetări Economice al Academiei Române și în *Analele Universității Spiru Haret*. S-a reținut, totodată, ideea

calitatea învățământului și a corpului didactic al acestui centru universitar, vocația lui internațională, capacitatea acestuia de a se ridica la nivelul exigențelor mileniului trei, un mileniu care a început sub zodia cunoașterii. Cu atât mai meritore este vizitarea Facultății de Management, care a chemat, de această dată, cercetarea științifică economică și managerială să-și pună în valoare ideile pentru dezvoltarea economică și socială a unei societăți a cunoașterii.

cu totul specială. Parcă trăiam aievea evenimentele politice, frământările, convulsiile, ciocnirile unei violente, până la limita supraviețuirii instituțiilor statului care au marcat acest îndelungat și complicat proces. Sub bagheta de magician a profesorului Napoleon Pop, acele evenimente căpătau, de această dată, o raționalitate coepitoare, care au provocat audienței adevărate revelații. Evenimente rămase, la acea vreme, neexplicite sau motivate contradictoriu de forțele politice concurente, ori de presa avidă de senzational se așteaza, acum, într-o matrice explicativă indubitabilă, producându-ne parcă o liniștire a spiritului prea încărcat cu scenariile oculte.

Expunerea profesorului Napoleon Pop a fost, indiscutabil, relativ tehnicistă. O tehnicitate, însă, de bun augur pentru interesul interlocutorilor. La capătul acesteia delegația moldoveană a primit, ca dar din partea Institutului de Cercetări Economice al Academiei Române, un documentar tehnic de mare valoare pentru pregătirea integrării europene a Republicii Moldova.

Au urmat dezbateri, intervenții punctuale, răspunsuri la întrebări. Reținem, îndeosebi, remarcarea profesorului Napoleon Pop privind competența echipei de negociatori, inclusiv aceea de comunicare în limbile engleză și franceză, mandatul ferm și explicit al negociatorilor, contactul permanent, pe timpul negocierilor cu guvernul și cu parlamentul, armonizarea legislației, a instrumentelor comerciale, aplicarea în practică a programelor convenite, activismul în cadrul Uniunii etc. După cum, este de reținut observația profesorului Ciuraru, legată de obținerea consensului politic pentru aderare: „este bine ca negocierile între forțele politice să se facă cu ușile închise, departe de ochii presei. Nu din cauza presei, ci a politicianilor. Politicienii se ceartă doar în prezența presei. Când presa lipsește, politicianii cad repede de acord”.

Așa cum observă, în final, reprezentanta Academiei de Științe a Moldovei, doamna Victoria Trofimov, prezența experților români la acest eveniment științific a fost un izvor de mare experiență pentru reprezentanții Republicii Moldova, moderatorul promițând, de altfel, pentru toamna acestui an, o nouă întâlnire bilaterală, pe aceeași temă, dar cu accente pragmatice mai profunde. Va fi, cu siguranță, o nouă „înflăcărare prin cuvânt”, cum a sintetizat realizările acestei întâlniri bilaterale meru inspiratul și neastâmpăratul în cuget Valeriu Ioan-Franc. Or, pentru o asemenea înflăcărare, Centrul universitar Brașov al Universității Spiru Haret va fi întotdeauna gazda privilegiată.

calitatea învățământului și a corpului didactic al acestui centru universitar, vocația lui internațională, capacitatea acestuia de a se ridica la nivelul exigențelor mileniului trei, un mileniu care a început sub zodia cunoașterii. Cu atât mai meritore este vizitarea Facultății de Management, care a chemat, de această dată, cercetarea științifică economică și managerială să-și pună în valoare ideile pentru dezvoltarea economică și socială a unei societăți a cunoașterii.

cu totul specială. Parcă trăiam aievea evenimentele politice, frământările, convulsiile, ciocnirile unei violente, până la limita supraviețuirii instituțiilor statului care au marcat acest îndelungat și complicat proces. Sub bagheta de magician a profesorului Napoleon Pop, acele evenimente căpătau, de această dată, o raționalitate coepitoare, care au provocat audienței adevărate revelații. Evenimente rămase, la acea vreme, neexplicite sau motivate contradictoriu de forțele politice concurente, ori de presa avidă de senzational se așteaza, acum, într-o matrice explicativă indubitabilă, producându-ne parcă o liniștire a spiritului prea încărcat cu scenariile oculte.

Expunerea profesorului Napoleon Pop a fost, indiscutabil, relativ tehnicistă. O tehnicitate, însă, de bun augur pentru interesul interlocutorilor. La capătul acesteia delegația moldoveană a primit, ca dar din partea Institutului de Cercetări Economice al Academiei Române, un documentar tehnic de mare valoare pentru pregătirea integrării europene a Republicii Moldova.

Au urmat dezbateri, intervenții punctuale, răspunsuri la întrebări. Reținem, îndeosebi, remarcarea profesorului Napoleon Pop privind competența echipei de negociatori, inclusiv aceea de comunicare în limbile engleză și franceză, mandatul ferm și explicit al negociatorilor, contactul permanent, pe timpul negocierilor cu guvernul și cu parlamentul, armonizarea legislației, a instrumentelor comerciale, aplicarea în practică a programelor convenite, activismul în cadrul Uniunii etc. După cum, este de reținut observația profesorului Ciuraru, legată de obținerea consensului politic pentru aderare: „este bine ca negocierile între forțele politice să se facă cu ușile închise, departe de ochii presei. Nu din cauza presei, ci a politicianilor. Politicienii se ceartă doar în prezența presei. Când presa lipsește, politicianii cad repede de acord”.

Așa cum observă, în final, reprezentanta Academiei de Științe a Moldovei, doamna Victoria Trofimov, prezența experților români la acest eveniment științific a fost un izvor de mare experiență pentru reprezentanții Republicii Moldova, moderatorul promițând, de altfel, pentru toamna acestui an, o nouă întâlnire bilaterală, pe aceeași temă, dar cu accente pragmatice mai profunde. Va fi, cu siguranță, o nouă „înflăcărare prin cuvânt”, cum a sintetizat realizările acestei întâlniri bilaterale meru inspiratul și neastâmpăratul în cuget Valeriu Ioan-Franc. Or, pentru o asemenea înflăcărare, Centrul universitar Brașov al Universității Spiru Haret va fi întotdeauna gazda privilegiată.

cu totul specială. Parcă trăiam aievea evenimentele politice, frământările, convulsiile, ciocnirile unei violente, până la limita supraviețuirii instituțiilor statului care au marcat acest îndelungat și complicat proces. Sub bagheta de magician a profesorului Napoleon Pop, acele evenimente căpătau, de această dată, o raționalitate coepitoare, care au provocat audienței adevărate revelații. Evenimente rămase, la acea vreme, neexplicite sau motivate contradictoriu de forțele politice concurente, ori de presa avidă de senzational se așteaza, acum, într-o matrice explicativă indubitabilă, producându-ne parcă o liniștire a spiritului prea încărcat cu scenariile oculte.

Expunerea profesorului Napoleon Pop a fost, indiscutabil, relativ tehnicistă. O tehnicitate, însă, de bun augur pentru interesul interlocutorilor. La capătul acesteia delegația moldoveană a primit, ca dar din partea Institutului de Cercetări Economice al Academiei Române, un documentar tehnic de mare valoare pentru pregătirea integrării europene a Republicii Moldova.

Au urmat dezbateri, intervenții punctuale, răspunsuri la întrebări. Reținem, îndeosebi, remarcarea profesorului Napoleon Pop privind competența echipei de negociatori, inclusiv aceea de comunicare în limbile engleză și franceză, mandatul ferm și explicit al negociatorilor, contactul permanent, pe timpul negocierilor cu guvernul și cu parlamentul, armonizarea legislației, a instrumentelor comerciale, aplicarea în practică a programelor convenite, activismul în cadrul Uniunii etc. După cum, este de reținut observația profesorului Ciuraru, legată de obținerea consensului politic pentru aderare: „este bine ca negocierile între forțele politice să se facă cu ușile închise, departe de ochii presei. Nu din cauza presei, ci a politicianilor. Politicienii se ceartă doar în prezența presei. Când presa lipsește, politicianii cad repede de acord”.

FACULTATEA DE TEATRU - CERCETARE EVENIMENT

Arte surori. Culoare și mișcare

Lector univ. dr. George V. GRIGORE

Cu participarea studenților din anul II de la Facultatea de Teatru a Universității Spiru Haret (clasa conf. univ. Adriana Piteșteanu, conf. univ. Vlad Rădescu, asistent univ. Iulia Boroș, asistent univ. Sorin Dinculescu) și a studenților din anul II de la Departamentul Fotografie, Video, Procesare computerizată a imaginii, al universității gazdă, respectiv UNArte București, s-a desfășurat la sediul Universității Naționale de Arte din București o primă parte a unui proiect-pilot de cercetare interdisciplinară, sub îndrumarea asistent univ. drd. Daniel Constantinescu de la UNArte și a asistent univ. drd. Ioana Visalón de la Facultatea de Teatru a Universității Spiru Haret din București.

Proiectul a vizat explorarea aprofundată a relației creatorului de imagine (fie acesta artist foto, artist media sau regizor video) cu actorul, în cadrul lucrului efectiv, practic asupra unor teme și noțiuni de interes comun. Între temele de lucru abordate menționăm:

- portretul fotografic și monologul interior al actorului. Traseul psihologic al personajului și expresivitatea gândului surprinse în acțiune. Exerciții practice pe monolog studiate de studenții actori la orele de *Actoria și de Tehnica Vorbirii*;
- raportul dintre trupul actorului în mișcare și lumină. Corpul uman ca obiect „scenografic”. Polaritatea static/dinamic în exprimarea relațiilor de putere dintre personaje. Exerciții de improvizație pe teme de stări psihologice prestabilite (agresivitate, dominare, bucurie, teamă etc., cuplate cu diverse sarcini de motricitate și de spațializare;
- relația cu materialitatea obiectelor. Raportul creat între actor

și inițiativele studenților care și-au propus în continuare noi proiecte comune. Aceste proiecte vizează realizarea unor acțiuni la care și-au exprimat dorința de participare și studenții secției de *Design Vestimentar* al universității partenere, acțiuni concretizate în

(materiale textile, sculptură, cub de piatră, jucării, elemente de costum);

- corporalitatea muzicii și a ritmului. Exprimarea fluxului energetic și emoțional al muzicii în mișcare. „Capturarea” dinamismului dansului sau a improvizației de mișcare scenică în secvențialitatea imaginilor fotografice. Exerciții de improvizație pe tehnici motrice diferite (pantomimă, acrobație, jonglerie, clownerie, mimetism comportamental).

Cele două grupe de studenți au lucrat împreună, în întâlniri săptămânale, de cel puțin patru ore fiecare. Spun „cel puțin”, pentru că, cel mai adesea, emulajia și interesul manifestate de către studenții ambelor facultăți au făcut ca aceste ateliere de lucru să depășească cu mult timpul inițial alocat.

Mărturie a celor afirmate mai sus stau atât abundența și diversitatea materialelor foto create, cât

expoziții și spectacole multimedia. Pentru realizarea acestor proiecte de cercetare interdisciplinară și creație artistică în parteneriat cu una dintre cele mai prestigioase universități ale învățământului artistic românesc, Universitatea Națională de Arte din București, beneficiem de acceptul și sprijinul colegilor de la celelalte clase ale Facultății de Teatru. Împreună cu acești minunați colegi artiști vom crea noi legături între artele surori, oferind, pe mai departe, publicului spectator, surprize ale îngemănării dintre o artă „vie” – Arta actorului – și o artă „ice”, cea fotografică, a imortalizării, a fixării pe suport.

Culoare și mișcare, sentiment și lumină, suflet și mijloc de exprimare, mesaj și vibrație... Mulțumim colegilor noștri pentru cele câteva sute de fotografii artistice născute din această colaborare – eveniment.

Gala UNITER – la 20 de ani de la înființarea instituției

Cea de a 18-a ediție a Gălei UNITER, care a avut loc în luna aprilie a.c., deși aflată la ediție aniversară, – spectacolul organizat în Studioul 3 al Televiziunii Române, ca și în anul trecut, și nu la Teatrul Național din București –, nu a vibrat în acest sens, absența fastului cu care am fost obișnuiți, a conotațiilor de sărbătoare fiind puse pe seama crizei economico-financiare, invocată de mai multe ori, iar numărul vizibil mai mic de oaspeți fiind explicat de faptul că mulți dintre invitați au fost blocați pe diferite aeroporturi de norul de cenușă vulcanică, generat de erupția unui vulcan din Islanda.

Așa încât, chiar dacă evenimentul din 2010 trebuia să fie unul jubiliar, 20 de ani de la înființarea Uniunii Teatrale din România (UNITER) nu s-a impus ca atare, datorită unor circumstanțe austere, dar a fost onorat de participarea unor personalități, printre care s-au aflat ministrul Culturii, Hunor Kelemen și primarul general al Capitalei, Sorin Oprescu. Totuși, la începutul Gălei, soprana Felicia Filip s-a ridicat din public, cântând un tradițional și mișcător festiu „La mulți ani!”

Spre deosebire de anii trecuți, nu provincia a dominat gala premiilor UNITER, cele mai apreciate fiind, de data aceasta, spectacolele din București. Juriul – format din Marina Constantinescu (critic de teatru), Florica Ichim (critic de teatru), Valeria Seciu (actriță), Mihai Mădescu (scenograf) și Cornel Todea (regizor) – a decis să dea mai multe premii teatrelor din Capitală. Astfel, *Premiul pentru regia i-a revenit lui Alexandru Dabija*, pentru „Pyramus & Thisbe 4 you” (Teatrul Odeon), *Premiul pentru cei mai bun actor în rol secundar* a fost adjudecat de Ana Ciontea, respectiv Vlad Ivanov, colegii tot într-un spectacol de la TNB al lui Dabija, „Un duel”, iar *Premiul pentru cel mai bun actor în rol principal* a revenit altor doi colegi de scenă – George Mihăiță și Virginia Mirea, pentru partiturile din „Casa Zoică”, în regia lui Alexandru Tocilescu (Teatrul de Comedie).

În schimb, Teatrul Maghiar „Csiky Gergely”, în Timișoara, a primit *Premiul pentru cel mai bun spectacol al anului 2009*, pentru „Rosencrantz și Guildenstern sunt morți”, în regia lui Victor Ioan Frunză.

Toni Grecu, căruia i s-a decernat un *Premiu special pentru teatru de divertisment*, s-a transformat într-o Casandă ad-hoc, prevestind, în glumă, că, dacă va mai continua criza, Gala UNITER va fi organizată în biroul lui Ion Caramitru, iar Cornel Todea o va filma. Ba, mai mult, dacă situația se agravează, Ion Caramitru va organiza Gala prin SMS.

Gala nu a dus lipsă de momente emoționante, dar nici de unele mai incomode. Dacă discursul actriței Tatiana Iekel, premiată pentru întreaga activitate, a fost unul sensibil, acesta dedicându-i distincția nepoatei sale, fiica lui Florin Piersic jr., primirea *Premiului de excelență* pentru spectacolul „Faust”, al lui Silviu Purcărete, a avut alte accente.

Senatul UNITER a acordat *Premiul de excelență* creatorilor Silviu Purcărete, (regizor și scenarist), Helmut Stürmer (scenograf-decor), Lia Mantoc (scenograf-costume), Vasile Șirli (compozitor), Andu Dumitrescu (scenograf-efecte video) pentru impactul internațional al spectacolului „Faust”, după Goethe, (montat la Teatrul Național „Radu Stanca” din Sibiu), la Festivalul Edinburgh 2009.

La anunțarea premiului, în martie, Constantin Chiriac, directorul Teatrului „Radu Stanca”, a calificat gestul UNITER ca pe „o dreptăți și târzie recunoaștere”, referindu-se și la faptul că trimis-o a fost ignorată, la momentul respectiv, de juriul UNITER. Premiera spectacolului „Faust” a deschis, în 2007, la Sibiu, Festivalul Național de Teatru.

Să ne bucurăm că Gala Premiilor UNITER a avut, totuși, loc și în acest an, continuând o frumoasă tradiție, și a marcat, chiar dacă mai modest, fără strălucirea spectacolului de altă dată, împlinirea a 20 de ani de la înființarea UNITER, felicitându-i cordial pe cei care au urcat pe podiumul premianților. (D.A.)

EMBLEME ALE ORAȘULUI BUCUREȘTI

Bufetul de la Șosea

Conf. univ. dr. arh. Adrian MAHU

Despre „Bufetul de la Șosea”, caracterizat de către profesorul Mihail Caffé drept „Edificul atât de cunoscut, aproape emblematic pentru opera lui Mincu”, se poate afirma că, fiind inițial un proiect pentru Expoziția Universală de la Paris din 1889, arhitectul a urmărit încă de la faza primelor schițe să ofere o imagine cât mai clară și de sinteză a specificului din arhitectura noastră. El nu a apelat la exemplele din vechea arhitectură religioasă sau la construcțiile monumentale din epocile anterioare, ci s-a oprit la modelele case țărănești, unele de foarte mici dimensiuni, și alcătuite din materiale precare, considerate de cei mai mulți exemple de arhitectură minoră.

Peste ani, prințesa Martha Bibescu, referindu-se la aceleși case țărănești din România, avea să scrie: „sunt atât de în armonie cu scurtimea vieții noastre”.

De altfel, luând ca modele pentru proiectul lui modelele case țărănești, arhitectul Ion Mincu (1852-1912) pomea de la o idee pe care a expus-o cu multă claritate într-un articol publicat în revista *Epoca* din 25 martie 1904: „Opera de artă nu este în funcție nici de dimensiuni, nici de material, ci de suflet de viață idealizată... Înaintea unei statuate de Tanagra, cine se mai gândește la lutul inform din care este făcută”.

Pentru ca să se documenteze mai bine și să descopere „sufletul de viață idealizată”, el a studiat atent arhitectura caselor țărănești din zona deluroasă premonată a județelor Argeș, Vâlcea și Gorj, care, în opinia lui, era mai elaborată. Se cunoaște că, în urma cercetărilor, el a selectat o grindă frontală (grinda decorativă de peste stâlpii prispei) de la o veche casă demolată, pe care a trimis-o ca exponat la Paris. După ce a fost expusă la Expoziția Universală, grinda a fost adusă în țară și expusă în București, dar, după o vreme, i s-a pierdut urma. În anii '80, arhitectul Gheorghe Litanu (1893-1986) mi-a vorbit mult despre „grinda lui Mincu”, așa cum o botzaseră contemporanii arhitectului Mincu și pe care el (arhitectul Litanu) a reușit să o reconstituie după niște relevee mai vechi. Arhitectul Gheorghe Litanu era obsedat de imaginea acestei grinzi; ceea ce fascina la „grinda lui Mincu” erau tăieturile care realizau motivul decorativ și urmăreau perfect scurgerea eforturilor prin material.

Bufetul de la Șosea s-a construit în 1892 din inițiativa lui Petru P. Carp, atunci ministrul Lucrărilor Publice, care a fost impresionat de frumusețea proiectului inițial prezentat de Ion Mincu pentru Expoziția Universală de la Paris. Edificiul s-a bucurat încă de la început de admirația publicului, astfel că, la sfârșitul lunii mai 1897, Paul Meniu, optician și fotograf francez (1876-1973) a realizat un film cu această lucrare, pentru firma fraților Louis și Auguste Lumiere, film care a avut premiera la sediul ziarului *L'Independence Roumaine*, în ziua de 6 iulie 1897. Edificiul, ridicat pe locul fostei „Jardin des fleurs”, cu destinația, încă de la început, de restaurant, a devenit repede unul dintre reperele Capitalei; aici veneau intelectualii vremii, dar și călătorii străini care treceau prin București; aici,

Grigoraș Dinicu, lăutar, absolvent al Conservatorului din București, a avut primul angajament. Edificiul prezintă două volume diferite ca înălțime, expresiv articulate, fiind, de fapt, o stilizare a casei românești cu foisor și scară exterioară protejată de o poartă. Compoziția asimetrică scoate în evidență elementul dominant, foisorul cu arce lancelate. De fapt, aici, arhitectul Mincu intuise perfect filosofia casei noastre țărănești unde „prisa este sufletul casei”.

Mai târziu, peste ani, profesorul arhitect Florea Stănculescu avea să consemneze: „Fără prispă, o casă e fără suflet”. Arcele lancelate se sprijină pe grațioase coloane din lemn, având capitele clasicizante și strunțite pe treimea inferioară. Timpanul arcelor lancelate este decorat cu o splendidă ceramică în relief, ce amintește de decorațiile specifice brâncoveniști. Peste această splendidă ceramică multicoloră este o friză cu numele unor vestite podgorii: Panciu,

Bufetul de la Șosea la sfârșitul secolului al XIX-lea (Desen după o fotografie din epoca respectivă)

Faraone, Cotnari, Nicorești, o cornișă din elemente ceramice cu motive decorative de arhitectură clasică și brâncovenască și o streșină proeminentă, care pare că nu se rezază pe timpanul arcelor de dedesubt, ci plutește. Arcul lancelat apare ca un leit motiv în majoritatea lucrărilor lui Mincu. Înțelegem mai bine pentru ce arcul lancelat era folosit atât de des de arhitect, citindu-i articolul intitulat „Cronica artistică - Stavropoleos, răspuns domnului Tzigara Samurcaș”, publicat în revista *Epoca* din 25 martie 1906. Referindu-se la biserica Stavropoleos, Ion Mincu scria: „ne oferă un interes încă și mai mare privită din punct de vedere istoric... Fără a fi concepută în stil bizantin pur, și poate tocmai din această pricină, ea ne prezintă un foarte prețios «model tip», care înseamnă capătul artelor parcurse de bunii și străbunii noștri”. Dincolo de calitatea proporțiilor, la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat că aici se exprimă foarte clar anumite relații spațiale între interior și exteriorul construcției specifice arhitecturii țărănești, în care, pe de o parte, se produce o deschidere a interiorului către exterior, prin forme spațiale la ritmului și armoniei, pe care le întâlnim la acest edificiu, trebuie arătat

72 de ani de la moartea lui Octavian Goga

OCTAVIAN GOGA – VOCAȚIA DE PUBLICIST ȘI MENTOR DE REVISTE

Prof. univ. dr. Ion Dodu BĂLAN

Poet național în toată plenitudinea sintagmei vestejite de unii; dramaturg inovator pe teme tradiționale; talmăcitor de excepție în limba română al unor opere streine (*Tragedia Omului* de Madách); orator fermecător, din stirpea marilor retori români (Kogălniceanu, Iorga); publicist inspirat, de tip eminescian – personalitatea complexă a lui Octavian Goga nu poate fi înțeleasă în varietatea și bogăția ei, fără cunoașterea integrală a publicisticii sale, prea puțin cunoscută și adesea acoperită de prejudecăți ostile și false. „Cine l-a înțeles pe Goga numai ca poet ardelean – scria criticul Ilarie Chendi – nu l-a înțeles deloc”. Din păcate, o întinsă parte a publicisticii gogiene a rămas în paginile presei (în *Tribuna* din 1898 și din 1902, în *Tribuna literară* din 1901, în gazeta de la Kiev: România Mare, unde Goga a scris, în 1917, articolul program), altă parte în volume nereeditate vreme de decenii sau interzisă din perspectiva tezelor absurde leninist-staliniste cu privire la moștenirea culturală, care au mutilat activitatea atator creatori și a păgubită cultura românească după 1944, indeosebi până în 1965.

Goga, ca poet și publicist a jucat un rol strălucit în devenirea istorică a românilor, în Marea Unire de la 1918 în formarea statului național. A fost o personalitate cu rol definitiv.

„Octavian Goga – scria Tudor Vianu – n-a fost o expresie excepțională a generației sale. A fost singura ei mare creație. El și-a rezervat toate comorile sufletului și toate darurile vieții spiritului. Niciodată în istoria noastră națională un om n-a împreunat în personalitatea lui mai multe titluri de noblețe omenească. A fost în același timp cel mai mare și mai necontestat poet național, cel mai strălucit orator, cel mai clasic prozator, un gazetar inegal și un om politic de mare anvergură. El a expropriat generația sa de tot talentul și strălucirea ei. A reprezentat-o el singur, cu o forță și o demnitate de erou. În firea lucrurilor, s-a întâmplat totdeauna așa. Omul de geniu reabilitează în fața propriilor ei ochi, umanitatea neagră și anonimă. Printr-o ciudată lege a conspirației, s-a păstrat mereu, ordinea morală a lumii. Pentru mile de păcătoși se roagă un singur om într-o chilie săracă și ruga lui dă existenței omenești, tot preț și valoarea. Din frământările oarbe ale masei, se ridică un singur om care aduce lumină în haos și dă un sens vieții, care altfel s-ar pierde într-o agitație nesemnificativă. Monotonia unei generații este compensată de apariția unui suflet de luptă, fără de care existența ei n-ar însemna nimic.”

„Octavian Goga, afirma același Tudor Vianu, a fost steagul generației sale și certitudinea ei de mândrie în fața eternității”. După Eminescu, Octavian Goga a fost socotit, pe bună dreptate de numeroși exegeți, cel mai de seamă român. Vocația sa publicistică se împletea organic cu vocația organică cu vocația lirică, narativă, dramaturgică – poetul de la Râșinari reușind să afirme un stil nou, viu și sugestiv, apropiat de fondul apercipit al cititorilor săi.

Firește, articolele sale, atât de avântate și de inspirate, cunosc o evoluție sinuoasă și contradictorie, urcături și coborâșuri morale, atitudini umaniste luminoase, amestecate cu prejudecăți și atitudini intolerante, afectate de xenofobie. Cum observa criticul Ion Chinezu, articolele lui Goga de dinainte de Primul Război Mondial, mai cu seamă cele apărute în revista *Tara noastră* de la Sibiu și în ziarul *Epoca* de la București, din perioada neutralității, „constituie o adevărată arhivă morală a epocii”, căci „toate tipurile caracteristice ale vremii,

toate fazele necăjitei noastre țări își găsesc comentariul just și plin de acuitate în aceste articole de prestigioasă prestanță, când grave, când sprintene și, totodată, de incompatibilă eleganță stilistică”.

Publicistica lui Octavian Goga axată pe marile probleme naționale: originea noastră romană, continuitatea neîntreruptă pe aceste plaiuri carpato-danubiano-pontice, unitatea tuturor românilor și necesitatea unirii lor într-un stat național, lupta împotriva dominației austro-ungare, își trăgea seva argumentelor din corifeii Școlii Ardelenice, din marii gazetari ai Transilvaniei: Gheorghe Bariț, Mureșenii, Iosif Vulcan, Ioan Slavici, G. Coșbuc – al căror scris îl cunoaște de pe băncile școlii. Încă de atunci a început să facă publicistică la ziarul *Tribuna* din Sibiu, pe care o va continua la revista *Luceafărul*, la ziarele:

„...Presă e pretutindeni, cel mai viu laboratoriu al conștiinței oștești”.
 „...la noi, ca și în alte părți, presa din vremuri vechi a fost o tribună consacrată de îndrumare a opiniei publice. În gazetele noastre s-a spulberat zilnic tot ce am crezut, tot ce am nădăjduit în ziua de mâine” (...)
 „... istoria noastră politică se confundă cu istoria presei românești și ideea națională și-a propagat evanghelia ei prin aceste tipare indispensabile. De o sută de ani respirăm prin presă, gazetele sunt plămâni neamului”.

Octavian Goga

Tribuna și Românul de la Arad, *Tara noastră, Epoca, Viața românească, România*.

Vocația sa publicistică se împletea organic cu vocația lirică, narativă, dramaturgică și oratorică.

Dacă la *Luceafărul, Tribuna* (Arad), *Românul* (Arad), *Tara noastră* (la prima apariție sibiană), *Epoca* (București), Goga era tribuna IDEII UNIRII (s.n.), al reîntregirii neamului, prin ruperea granițelor de la Predeal.

La *Tara noastră* (de la Cluj) jurnalistul consențează faptele, mersul lor înspre „facerea țării”, nu numai în „suprafață”, ci mai cu seamă „în adâncime”. Aici, Goga surprinde și caută să îndrepte „florile răului”, care apăreau pretutindeni.

Dacă în paginile *Tribunei* arădene Goga se autodefiniea: „dezinteresat luptător cu condeul prin libertatea politică și culturală a poporului”, la *Tara noastră* – gazetarul se arătă direct interesat de bunul mers al „României Mari”, pentru care luptase.

Primei perioade publicistice putem să-i găsim o dominantă precisă: IDEEA NAȚIONALĂ. Celei de-a doua, denumirea LIMPEZIRE A CONȘTIINȚEI COLECTIVE. Căci: „nu s-a schimbat nimic”, prin contopirea celor două provincii.

Din punct de vedere al orientării, publicistica lui Goga continua linia tradițiilor presei românești, a lui Eminescu, Mureșianu, Iorga, Delavrancea. El milita în același fel ca Barițiu ori Vulcan – în calitatea sa de conducător de reviste. Dar găsim în paginile sale și tonurile precursorilor pamfletelor politice argeziene.

Din lectura articolelor lui Goga se degajă o mare dragoste de țară, un românism puternic și nuanțat. Articolele sale pot fi „invocate la tot pasul ca un îndreptar de pedagogie națională” – așa cum spunea Goga despre opera politico-jurnalistică a lui Mihail Eminescu. Ele evidențiază pasiunea și rigurozitatea, combustia internă care generează elaborării, masianismului poetic transpus în tonul polemistic și pamfletar.

În toate articolele sale, „Goga încearcă să trezească din letargie valorile spirituale ale neamului, să la mobilizeze în luptă în vederea unei acțiuni de mai mare amploare”.

Am semnalat caracterul tradiționalist al operei publicistice a lui Goga. Ceea ce se va concretiza în direcția inovației ținea mai mult de structura construcției gazetarilor. Goga va fi poate cel mai talentat „reporter literar” al istoriei publicisticii române. El rămâne – alături de Eminescu, Delavrancea, Iorga – adeptul stilului de discurs politic, potentat de o mare finețe artistică.

Crezul ziaristic al poetului a fost cel pe care singur îl mătură: „...ziaristica noastră era diriguțită și scrisă de literați, ziarul fiind socotit ca

mai ales din perspectivă didactică, se pare că articolul gogian este creionat din interiorul lui înspre exterior, adică într-un mod circular. Nu putem încadra schema articolelor în formula tradițională a epicii: expoziție, intrigă, punct culminant, deznodământ, căci există articole care încep cu punctul culminant sau cu intrigă. Dar dacă această răsturnare a ordinii din formula tradițională este posibilă, structurarea deznodământului este păstrată pentru a marca finalul firesc, tocmai prin importanța ei semantico-structurală a articolului de „tip Goga”. Finalul este dirigit în întotdeauna înspre indemn, învățătură sau pildă. De aici marea priză la public.

Dialogul autor-cititor este propriu discursurilor lui Octavian Goga, transformate adesea în articole de presă. Exegezele lingviștilor au arătat (vezi Gh. Bulgăr) că inovația stilistică provine din acele interferențe oratorico-dramatice și lirico-epice; uneori din toate laolaltă. Nu se poate delimita precis, de unde până unde ține un anumit stil și unde începe un altul. Aceasta este poate principala caracteristică a publicisticii lui Octavian Goga.

Stilul, bogat imagistic, din articolele sale pe felurite teme, nu va încerca niciodată – inutil – comunicarea și niciodată nu se poate vorbi de caracterul baroc al mijloacelor expresivității, în opera publicistică a poetului.

Liricul este însăși natura spirituală a omului Goga. Epicul e evident în articolele publicistice, stilul oratoric fiind conținut prin însuși mesajul revuistic, prin adresantul lui. Mai curios pare prezența dramaticului, semnalat și cu ocazia oralității. Caracterul acesta al articolului *Fruntașul* ne-a determinat să-l trecem la opera dramaturgică a lui Goga în volumul *Opere I*. În *Doi robi*, farmecul depine sculptural și pictural, printr-un joc de umbre și contururi estompeate spontan, prin succesiunea de „goluri” și „plinuri”. Episoadele țâșnesc și apoi cad în umbră, ca în tablourile lui Rembrandt, compoziție pe care am remarcat-o, în monografia mea și în unele poezii; golurile și plinurile amintesc de structurile pietrificate ale lui Henri Moore.

„Cu mijloace expresive, dl. Goga posedă – scria Pompiliu Constantinescu – optimismul convingerii, prins în fraza robustă, ce unduiește necontenit clocot al simțirii, puterea emoționantă de a evoca și imaginea plastică, uneori lapidară, prin care prezintă o situație, o idee sau un acord patetic, într-o personificare concentrată și definitivă”.

Prin întreaga sa publicistică, Octavian Goga vrea să resuscite valorile morale ale neamului umilit în umbra istoriei, „cu umeri gârbovi de povară” nedreptăților naționale și sociale, să le cheme la luptă pentru împlinirea unui vis milenar de a cărui jale „ne-au răposat și moșii și părinții”. Am folosit anume metafore din poezia lui pentru a defini universul tematic al publicisticii, pentru că între toate genurile și speciile literare abordate de Goga există o perfectă comunicare de gânduri și simțiri, exprimate în metafore obsedante și în cuvinte-cheie, care lasă impresia că-i aparțin în exclusivitate.

În paginile publicisticii sale, el mătură un excepțional talent de evocator și prozator, de portretist care concurează cu un mare romancier. Goga tinde prin publicistica sa să creeze, să formeze și să educe opinia publică, acțiune patriotică la care solicită prezența întregii presei românești într-o aprigă confruntare cu presa socotită de el antiromânească și comunistă, pe care o desemna, cu o conotație negativă „presa din Sărandari”.

o anticameră a literaturii. La *Timpul* publicau articole politice Eminescu și Caragiale, la *Voința Națională*, Delavrancea, la *Secolul*, Gorun, la *Epoca*, Nicu Filipescu, la *Lupta*, Gh. Panu și așa mai departe. În jurul lor se agită o întreagă ceată de tineri poeți și nuvelisti, într-o atmosferă de neîndurat și rodnic criticism. Pe-atunci scrisul politic era o impecabilă operă literară și un articol bine gândit conta ca cea mai formidabilă armă”.

Rolul publicisticii lui Octavian Goga era acela de a educa opinia publică: „Vă dați seama cu toții de rostul presei la noi. Înțelegeți că în Occident ea înregistrează numai opinia publică, pe când la noi, trebuie să creeze”.

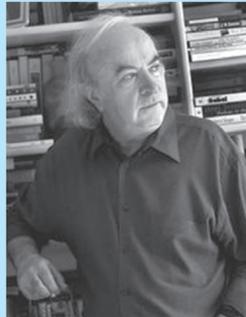
La această muncă de educare, Goga chema întreaga presă: „Am văzut totdeauna în presă un mijloc de propagandă pentru un crez, o tribună de unde se răspândește programe de luptă, un amvon, dacă vreți, de la care se rostesc cu un anumit ritual quasi-solemn judecăți de valoare pentru binele mulțimii”.

Dacă pătrundem în laboratorul de creație publicistică al poetului, după parcurgerea întregului material, putem determina și înțelege mai bine formula scrisului ziaristic al lui Octavian Goga. Din analizele făcute cu studenții la seminar, și din eseurile realizate

ARGUMENTUL organizării acestei acțiuni: „În condițiile în care criza lecturii pare să se manifeste simultan cu un tehnicism care alienează spiritul, simpozionul își propune realizarea unui schimb de experiență la nivel național din perspectiva programei școlare, a manualelor alternative, a interesului și a pasiunii pentru lectură. Dorim să aducem în atenția profesioniștilor, dar și a elevilor, a părinților, a publicului larg probleme de natură didactică, filosofică, psihologică, sociologică vizând interesul pentru carte, cât și metode de atragere a tinerilor spre lectură. (...) Nutrim speranța că demersul nostru își va atinge scopul: lectură îl imobilează pe om, îi înfrumusețează spiritul, chiar dacă „trăim într-o epocă în care aceasta face din el un monstru” (Rui Zink, *Cititorul din peșteră*, 2006, carte publicată într-o ediție comemorativă a Zilei Mondiale a Lecturii). (I.M.)

AVEM NEVOIE DE SUCCES! EI NI-L OFERĂ!

Scriitorul Norman Manea, distins cu titlul francez de *Commandeur de l'Ordre des Arts et des Lettres*

Cel mai tradus scriitor român (în peste 20 de limbi străine), Norman Manea a primit titlul de *Commandeur de l'Ordre des Arts et des Lettres* al Legiunii de Onoare, distincție înmănată de doamna Karen Rispal, Consilier Cultural al Ambasadei Franței la New York. L'Ordre des Arts et des Lettres a fost creat în 1957 de către Ministrul francez al Culturii, cu scopul de a recompensa persoanele care s-au distins prin creativitatea și prin contribuția la promovarea artelor și literelor. Ordinul include trei ranguri: Cavalier (Chevalier), Ofițer (Officier) și cea mai înaltă onoare, Comandant (Commandeur).

Potrivit ICR New York, în discursul de acceptare a înaltului titlu, scriitorul român a declarat: „Sunt fericit să primesc această distincție în capitala Dada a

exilului, sub privirea înțeleaptă a Statuii Libertății, oferită Americii de către aceeași națiune care mă onorează astăzi și pe mine. Este momentul potrivit, cred, să amintesc influența culturală profundă pe care Franța a avut-o asupra locului unde m-am născut și asupra formării mele, ospitalitatea cu care a primit atâția artiști, scriitori, oameni de știință, politicieni și intelectuali care au găsit în Franța locul în care au visat mereu să se exprime cu adevărat (...) Multe nume mari ale literaturii, științei, artelor românești au trăit la Paris și au contribuit la patrimoniul creativității universale. Mă gândesc la sculptorul Constantin Brâncuși, la compozitorul George Enescu și la dramaturgul Eugen Ionescu. Cu toții și-au găsit cuibul artistic în Franța. Lista este lungă: Paul Celan, Emil Cioran, Tristan Tzara, Gherasim Luca, Mircea Eliade, Traian Vuia, Victor Brauner, Ștefan Lupascu și mulți, mulți alții.”

Norman Manea a părăsit România în 1986 și s-a stabilit în Statele Unite ale Americii unde a devenit scriitor în rezidență și profesor la mai multe universități americane, inclusiv la Bard College din statul New York. Deși trăiește la New York, continuă să scrie numai în limba română, pe care o consideră patria sa. Norman Manea este autorul a 22 de volume de ficțiune și esuri.

Româncea Ioana Velescu (17 ani), printre câștigătorii concursului mondial de fotografie Sony World Photography Awards 2010

Româncea Ioana Velescu (17 ani) este unul din tinerii fotografi desemnați câștigători în cadrul concursului internațional Sony World Photography Awards 2010, potrivit clasamentului dat publicității de UNICEF și Organizația Mondială pentru Fotografie (WFO).

Competiția Premiilor Mondiale Sony pentru Fotografie, destinată

atât profesioniștilor, cât și amatorilor, este organizată anual de Sony și WFO. În ediția din acest an, șase tineri fotografi cu vârste între 15 și 18 ani, provenind din Noua Zeelandă, România, SUA, Maroc, Israel și Brazilia, au fost selectați câștigători în urma jurizării fotografiilor și eseurilor trimise în concurs, cu ocazia celei de-a XX-a aniversări de la înființarea

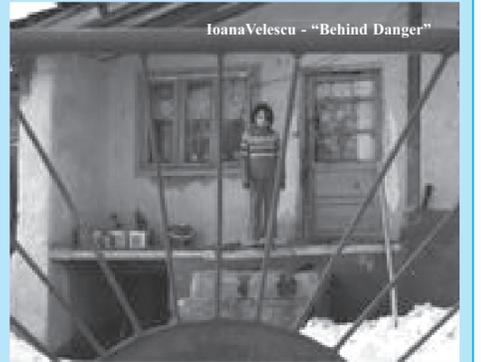
atât profesioniștilor, cât și amatorilor, este organizată anual de Sony și WFO. În ediția din acest an, șase tineri fotografi cu vârste între 15 și 18 ani, provenind din Noua Zeelandă, România, SUA, Maroc, Israel și Brazilia, au fost selectați câștigători în urma jurizării fotografiilor și eseurilor trimise în concurs, cu ocazia celei de-a XX-a aniversări de la înființarea

Convenției Națiunilor Unite pentru Drepturile Copilului (UNCR).

Ioana Velescu a participat cu fotografia intitulată „Behind Danger”, care atrage atenția asupra drepturilor fiecărui copil de a fi protejat împotriva violenței, abuzului și exploatării. În mesajul care însoțește

fotografia trimisă în concurs, Ioana menționează: „Acasa este locul unde ar trebui să te simți iubit și în siguranță. Copiii ar trebui să se simtă protejați la ei acasă.”

Ceremonia de acordare a premiilor a avut loc la Cannes (Franța) în 22 aprilie.

Gabriela Adameșteanu, nominalizată la prestigioasele premii Jean Monnet, în Franța

Gabriela Adameșteanu este nominalizată, la Premiul „Jean Monnet” pentru literatura europeană cu romanul *Vienne le jour* (Drumul egal al fiecărei zile). Scriitoarea română intră în competiție alături de scriitorii precum Martin Amis, Jonathan

Premiul Academiei Române. A mai fost tradus în bulgară (editura Balkani) și va apărea, în 2011, în limba germană, la Editura Schoffling din Frankfurt, în traducerea lui Georg Aesch. Creat în 1995, Premiul „Jean Monnet” pentru Literatură recompensează un autor european pentru un roman sau un volum de povestiri scris sau tradus în limba franceză. A fost obținut de scriitorii celebri precum J. G. Ballard (2005), Jorge Semprun (2001), Arturo Perez-Reverte (1997) sau Antonio Tabucchi (1995). Anul trecut, premiul a fost obținut de Claudio Magris.

Vienne le jour, traducerea în franceză, de Marily Le Nir, a romanului *Drumul egal al fiecărei zile*, a fost publicat de prestigioasa editură franceză Gallimard, în anul 2009.

Gabriela Adameșteanu este una dintre cele mai traduse scriitoare contemporane. Romanul *Drumul egal al fiecărei zile* a primit Premiul pentru Debut al Unirii Scriitorilor din România și

Reflecții săptămânale

Mi-e dor!

Ne e dor de cei depărtați, de cei ce nu mai sunt sau de cei care n-au fost vreodată.

Dragii noștri au adrese ori morminte și albume din rafturi ne amintesc de fiecare: mama, fiul, fratele de-o viață.

Dorul de ei se stinge într-o scrisoare sau aprinzând o lumânare. Lacrimile au pe ce să se adune și suspinele ce urme să zvânte.

Dar ne este dor de părinții pe care nu i-am avut, de copiii care nu

ni s-au născut, de frații neajunși pe lume, de noi cei care am fi vrut să fim.

De toți aceștia nu ne aminteste nimic, nici poze, nici scrisori. Lacrimile n-au pe unde să se aștărnă și dorul de ei este dor ce nu trece.

Și celor din jur, de te întreabă, le spui că îți e dor...nimic.

Te cred fericit

Alexandru LUCINESCU

Geniul tehnic românesc – de la Henri Coandă la Justin Capră

Henri Coandă (1886-1972), românul a cărui operă încă nu a fost înțeleasă pe deplin. Despre opera sa au vorbit ing. Vasile Buiu, consilier științific al muzeului UPB, ing.

Sorin Dinea, consilier științific al muzeului UPB, și prof. univ. dr. Virgil Stanciu, decan al Facultății de Inginerie Aerospațială. Toți vorbitorii au subliniat aspecte mai puțin cunoscute din creația inginerescă a lui Coandă, dintre care amintim doar două: efectul Coandă și aerodinamica lenticulară (o idee extraordinară, care încă nu este valorificată de către industria aerospațială).

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci a organizat o emoționantă manifestare cu ocazia celebrării Zilei Mondiale a Proprietății Intellectuale și a 100 de ani de la primul zbor al unui avion cu reacție, avion proiectat și realizat de către românul Henri Coandă.

Prima parte a manifestării a fost dedicată marelui inginer român

Al doilea sărbătorit la manifestarea de la OSIM a fost inginerul Justin Capră, un om de geniu, așa cum a arătat profesorul Alexandru Mironov. La rândul său, ca și Henri Coandă, Justin Capră este autor al multor proiecte îndrăznețe. A realizat o gamă largă de vehicule economice, unele propulsate cu energie electrică, dar, probabil, cea mai importantă invenție

mai târziu americanii reușesc să construiască și să breveteze ceva similar, dar în istoria aeronauticii ei sunt creditați cu prima realizare a unui asemenea dispozitiv... Seara s-a încheiat, așa cum se cuvenea, cu decernarea, de către OSIM, a „Diplomei de onoare pentru întreaga activitate profesională” domnului Justin Capră.

a sa, o premieră mondială, este reprezentată de vehiculul individual de zbor, rucsacul zburător, pe care l-a realizat în 1956, în vremea în care nu avea decât 25 de ani. Abia

mai târziu americanii reușesc să construiască și să breveteze ceva similar, dar în istoria aeronauticii ei sunt creditați cu prima realizare a unui asemenea dispozitiv...

Seara s-a încheiat, așa cum se cuvenea, cu decernarea, de către OSIM, a „Diplomei de onoare pentru întreaga activitate profesională” domnului Justin Capră.

Cristian ROMÂN

SIMPOZION NAȚIONAL UN CANON NUMIT LECTURĂ

Ediția I, FOCSANI, 21-22 mai 2010

În parteneriat cu Facultatea de Limba și Literatura Română din cadrul Universității Spiru Haret, Inspectoratul Școlar al județului Vrancea, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți”, Focșani, catedrele de limba și literatura română din meritoase unități școlare focșanene organizează, cu participarea unor cadre didactice din învățământul universitar și preuniversitar din toate județele țării, în zilele de 21 și 22 mai, la Focșani, simpozionul național *Un canon numit lectură* – ateliere, dezbateri, lucrări științifice și metodice de promovare a lecturii. Printre partenerii media ai manifestării se află și televiziunea *România de Măine* și revista *Opinia Națională*.

Președintele de onoare al simpozionului este academiicianul Eugen Simion. Președintele executiv, conf. univ. dr. Miorița Got, Facultatea de Limba și Literatura Română din cadrul Universității Spiru Haret, ne-a oferit

100 de ani de la înființarea Societății Gazeta Matematică

Aula Bibliotecii Academiei Române a găzduit adunarea festivă „100 de ani de la înființarea Societății Gazeta Matematică”. Anul acesta se împlinesc 100 de ani de la Semnarea de către Regele Carol I a Înaltului Decret Regal de înființare a Societății *Gazeta*

Matematică, devenită ulterior *Societatea de Științe Matematice din România*, implicată în toată existența sa în educația matematică și cercetarea matematică românească. *Gazeta Matematică* este unica revistă românească cu apariție neîntreruptă timp de mai bine de 115 ani.

Evenimentul s-a desfășurat sub înaltul patronaj al Președinției României și face parte dintr-un amplu proiect inițiat de Societatea de Științe Matematice din România în parteneriat cu MECS „2010 Anul Matematicii în școala românească”.

Programele Televiziunii România de Măine și RRM Student FM

TVRM Educațional

LUNI – 10 mai 2010

06:00 *Promo USH*
 06:05 **Agricultura și alimentația** (r)
 07:00 **Academica – Ateneul artelor**. Emisiune de Mircea Micu (r)
 08:00 **Virtuți și vicii**. Emisiune de Alexandru Lucinescu
 08:30 **Românul, cetățean european**. Emisiune de Gheorghe Onișoru
 09:00 **Film documentar – Spațiul, ultima frontieră**
 09:30 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 13:00 **Academica – Știință**. Emisiune de Alexandru Mironov
 14:00 **TVRM-edicina**. Prof. univ. dr. Dorin Sarafoleanu la dispoziția dvs.
 14:58 *Promo USH*
 15:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 18:30 **Film documentar – Spațiul, ultima frontieră**
 19:00 **Harețiștii**. Emisiune de Mugur Popovici
 19:30 **Lumea cu telecomanda**. Realizator Diana Popescu
 20:00 **Apel telefonic**. Emisiune de George Nicolau
 21:15 **Vedetele și fanii lor**. Emisiune de Narcisa Teaciu
 22:15 **Film serial: Dragoste oarbă – Filipine, 2002 (ep. 25)**
 23:15 **Contrapunct**. Emisiune de George Marinescu
 00:00 **Telemfiteatrul (r)**
 03:30 **Film documentar**
 04:00 **Apel telefonic (r)**
 05:00 **Invitatul de la ora 13 (r)**

MARȚI – 11 mai 2010

06:00 *Promo USH*
 06:10 **Cronica scepticului (r)**
 06:40 **Din sălile de concert (r)**
 07:00 **Lumea cu telecomanda (r)**
 07:30 **Harețiștii (r)**
 08:00 **Nimic fără lege**. Emisiune de Florin Făiniși
 08:30 **Gândești, deci ești**. Emisiune de Victorița Dușu
 09:00 **Film documentar – Spațiul, ultima frontieră**
 09:30 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 13:00 **Invitatul de la ora 13**. Emisiune de Sorin Lupășcu
 14:00 **Din sălile de concert**. Emisiune de Mihai Darie
 14:30 **Un răspuns pentru fiecare**. Emisiune de Simona Șerban
 15:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 18:30 **Noi, consumatorii**. Emisiune de Mihail Dumitru Sandu
 19:00 **Ani de liceu**. Emisiune de Mugur Popovici
 19:30 **Viața ca un spectacol**. Emisiune de Viorel Popescu
 20:00 **Gazonul fierbinte**. Emisiune de Mugur Popovici
 21:00 **Academica – Istoria care doare**. Emisiune de Mircea Dogaru
 22:00 **Film serial: Dragoste oarbă – Filipine, 2002 (ep. 26)**

TVRM Cultural

LUNI – 10 mai 2010

06:00 **Mamamond cultural (r)**
 06:30 **Universul cuvintelor (r)**
 07:00 **La sfat cu medicul (r)**
 07:30 **Forum Național Spiru Haret (r)**
 08:00 **Stele de mâine**
 08:20 **Poeți și poeme**
 08:30 **Aplauze pentru harețiști (r)**
 09:00 **Academia copiilor (r)**
 10:00 **Lumea văzută de aproape (r)**
 11:00 **Am venit cu drag la voi (r)**
 13:00 **Academica – Cărți în instanță (r)**
 14:00 **Ecumenica (r)**
 15:00 **Din lumea cu doruri multe (r)**
 16:00 **Cronica scepticului (r)**
 16:30 **Mamamond cultural**
 17:00 **Academica – Ateneul artelor (r)**
 18:00 **Film serial: Arsene Lupin**
 19:00 **Scena ca istorie**
 20:00 **Agricultura și alimentația**
 21:00 **Amfiteatrul cultural – Consum cultură**
 22:00 **Românul, cetățean european (r)**
 22:25 **Poeți și poeme (r)**
 22:30 **Film artistic românesc (r)**
 00:00 **Universul cuvintelor (r)**
 00:30 **La sfat cu medicul (r)**
 01:00 **Am venit cu drag la voi (r)**
 03:00 **Academica – Cărți în instanță (r)**
 04:00 **Agricultura și alimentația (r)**
 05:00 **Cronica scepticului (r)**
 05:30 **Forum Național Spiru Haret (r)**

MARȚI – 11 mai 2010

06:00 **Contrapunct**
 07:00 **Miorița (r)**
 07:30 **Film documentar**
 08:00 **Stele de mâine**
 08:20 **Poeți și poeme**
 08:30 **Film serial: Arsene Lupin (r)**
 09:30 **Muzică populară (r)**
 10:00 **Economia, pentru cine?**
 11:00 **Amfiteatrul cultural – Consum cultură (r)**
 12:00 **Cinepanorama (r)**
 12:30 **Cronica ST (r)**
 13:00 **Invitatul de la ora 13 - direct**
 14:00 **La sfat cu medicul**
 14:30 **Întâlnire cu folclorul**
 15:00 **Arta documentarului**
 16:00 **Parodi press (r)**
 16:30 **Mamamond cultural**
 17:00 **Gândești, deci ești (r)**
 17:30 **Scrisori de acreditare (r)**
 18:00 **Film serial: Arsene Lupin**
 19:00 **În căutarea folk-ului pierdut**

23:00 **Profil spiritual**. Emisiune de Valeriu Răpeanu
 00:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 04:00 **Contrapunct (r)**
 05:00 **Din lumea cu doruri multe (r)**

MIERCURI – 12 mai 2010

06:00 *Promo USH*
 06:10 **Viața ca un spectacol (r)**
 06:40 **Întâlnire cu folclorul (r)**
 07:00 **Deutsche Welle (r)**
 07:30 **Ani de liceu (r)**
 08:00 **Aplauze pentru harețiști**. Emisiune de Carmen Stoianov
 08:30 **Parodi press la foc scăzut**. Emisiune de Nicolae Iliescu
 09:00 **Noi, consumatorii**. Emisiune de Mihail Dumitru Sandu (r)
 09:30 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 13:00 **Lumea văzută de aproape**. Emisiune de Neagu Udroui
 14:00 **TVRM-edicina**. Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs.
 15:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 18:30 **Caragiale în jurnale**. Emisiune de Viorel Popescu
 19:00 **Lumea sportului**. Emisiune de Cristina Matei
 19:30 **Generalul Cinema – film documentar**
 20:00 **Din lumea cu doruri multe**. Emisiune de Florin Racoci
 21:00 **Academica – Economia, pentru cine?** Emisiune de Iliie Șerbănescu
 22:00 **Film serial: Dragoste oarbă – Filipine, 2002 (ep. 27)**
 23:00 **Contrapunct**. Emisiune de George Marinescu
 00:15 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret (r)**
 04:00 **Vedetele și fanii lor (r)**
 05:00 **Scena ca istorie (r)**

JOI – 13 mai 2010

06:00 *Promo USH*
 06:10 **Caragiale în jurnale (r)**
 06:40 **Din sălile de concert (r)**
 07:00 **Geneza unui vis (r)**
 07:30 **Performerii în arenă (r)**
 08:00 **Echipele „Gusti”**. Emisiune de Florian Tănăsescu
 09:00 **Film documentar – Spațiul, ultima frontieră**
 09:30 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 13:00 **La hanul morăriței**. Emisiune de Paulina Irimia
 14:00 **TVRM-edicina**. Prof. univ. dr. Andrei Firiță la dispoziția dvs
 15:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 18:30 **Comorile orașului**. Emisiune de Cezar Lungu
 19:00 **Lauri pentru liceeni**. Emisiune de Cristina Matei
 19:30 **Caragiale în jurnale**. Emisiune de Viorel Popescu
 20:00 **Întâlnire cu folclorul**. Emisiune de Theodora Popescu
 20:30 **Forum Național Spiru Haret**. Emisiune de Ciprian Vasilescu
 21:00 **Academica – Cărți în instanță**. Emisiune de Florin Rotaru

20:00 **Nimic fără lege!**
 20:30 **Academica – Ateneul artelor**
 21:30 **Comorile orașului (r)**
 22:00 **Generalul Cinema**
 22:30 **Poeți și poeme (r)**
 22:35 **Iliina Dumitrescu și invitații săi**
 00:00 **Economia, pentru cine? (r)**
 01:00 **Amfiteatrul cultural – Consum cultură (r)**
 02:00 **Invitatul de la ora 13 (r)**
 03:00 **Arta documentarului (r)**
 04:00 **Gândești, deci ești (r)**
 04:30 **Nimic fără lege! (r)**
 05:00 **Contrapunct (r)**

MIERCURI – 12 mai 2010

06:00 **Economia, pentru cine? (r)**
 07:00 **Mamamond cultural (r)**
 07:30 **Film documentar**
 08:00 **Stele de mâine**
 08:20 **Poeți și poeme**
 08:30 **Film serial: Arsene Lupin (r)**
 09:30 **Întâlnire cu folclorul**
 10:00 **Gazonul fierbinte**
 11:00 **Gândești, deci ești (r)**
 11:30 **Noi, consumatorii (r)**
 12:00 **Adevăratele stele (r)**
 13:30 **Jurnale în stil Caragiale**
 14:00 **TVRM-edicina – direct**
 15:00 **Arta documentarului**
 16:00 **Miorița**
 16:30 **Mamamond cultural**
 17:00 **Femeia, adevăr și poveste**
 18:00 **Film serial: Arsene Lupin**
 19:00 **Istoria cu învățătura**
 20:00 **Comorile orașului**
 20:30 **Deschide cartea (r)**
 21:00 **Echipele „Gusti”**
 22:00 **Virtuți și vicii**
 22:30 **Poeți și poeme (r)**
 22:35 **Cinepanorama**
 23:00 **Aplauze pentru harețiști (r)**
 23:30 **La sfat cu medicul (r)**
 00:00 **Gazonul fierbinte (r)**
 01:00 **TVRM-edicina (r)**
 02:00 **Miorița (r)**
 02:30 **Arta documentarului (r)**
 03:30 **Adevăratele stele (r)**
 05:00 **Istoria cu învățătura (r)**

JOI – 13 mai 2010

06:00 **Contrapunct**
 07:00 **Jurnale în stil Caragiale (r)**
 07:30 **Performerii în arenă**
 08:00 **Stele de mâine**
 08:20 **Poeți și poeme**
 08:30 **Film serial: Arsene Lupin (r)**
 09:30 **Întâlnire cu folclorul (r)**
 10:00 **Grădina cu statui (r)**

22:00 **Confesiuni plastice**. Emisiune de Dan Mironescu
 23:00 **Scena ca istorie**. Emisiune de Violeta Sereciu
 00:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 04:00 **Contrapunct (r)**
 05:00 **Iliina Dumitrescu și invitații săi (r)**

VINERI – 14 mai 2010

06:00 *Promo USH*
 06:10 **Caragiale în jurnale (r)**
 06:40 **Întâlnire cu folclorul (r)**
 07:30 **Lauri pentru liceeni (r)**
 08:00 **Muz-Art**. Emisiune de Nicolae Dumitru
 09:00 **Film documentar – Spațiul, ultima frontieră**
 09:30 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 13:00 **Femeia – adevăr și poveste**. Emisiune de Ana Maria Ghiur
 14:00 **Din sălile de concert**. Emisiune de Mihai Darie
 14:30 **Cronica ST**. Emisiune de Cristian Român
 15:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret***
 18:30 **Caragiale în jurnale**. Emisiune de Viorel Popescu
 19:00 **Harețiștii**. Emisiune de Mugur Popovici
 19:30 **Geneza unui vis**. Emisiune de Violeta Sereciu
 20:00 **Apel telefonic**. Emisiune de George Nicolau
 21:15 **Casă dulce românească**. Emisiune de Cătălin Maximiuc
 22:15 **Istorie și istorii**. Emisiune de Mircea Dogaru
 00:00 **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret (r)**
 04:00 **Apel telefonic (r)**
 05:00 **Gazon fierbinte (r)**

SĂMBĂTĂ – 15 mai 2010

06:00 *Promo USH*
 06:10 **Caragiale în jurnale (r)**
 06:30 **Casă dulce românească (r)**
 07:30 **Generalul Cinema (r)**
 08:00 **Stele de mâine**. Emisiune de Dumitru Lupu
 09:00 **Deutsche Welle**. Emisiune de Diana Popescu
 09:30 **Întâlnire cu folclorul**. Emisiune de Theodora Popescu
 10:00 **USH mi-a schimbat viața**. Emisiune de Mugur Popovici
 11:00 **Consum cultură**. Realizator George Stanca
 12:00 **Agricultura și alimentația**. Emisiune de Gheorghe Predilă
 12:57 *Promo*
 13:00 **En garde!** Emisiune de Carmen Fulger
 14:00 **Universul cuvintelor**. Emisiune de Alina Ardeleanu
 14:30 **Adevăratele stele**. Emisiune de Sorin Lupășcu
 15:58 *Promo*
 16:00 **Invitațiile Thaliei**. Emisiune de Violeta Sereciu
 16:30 **Cinepanorama**. Emisiune de Eugen Atanasie
 17:00 **Iliina Dumitrescu și invitații săi**

11.00 **Galele TVRM (r)**
 13.00 **Sisteme de valori în criză (r)**
 14.00 **TVRM-edicina – direct**
 15.00 **Café concert**
 15.30 **Știință și spiritualitate (r)**
 16.30 **Mamamond cultural**
 17.00 **La Hanul Morăriței (r)**
 18.00 **Film serial: Arsene Lupin**
 19.00 **Părinți și copii**
 20.00 **Românul, cetățean european**
 20.30 **Recital muzical**
 21.00 **Amfiteatrul cultural – Istorie și istorii**
 22.30 **Poeți și poeme (r)**
 22.35 **Parodi press**
 23.00 **Scrisori de acreditare**
 23.30 **Forum Național Spiru Haret (r)**
 00.00 **Contrapunct (r)**
 01.00 **Grădina cu statui (r)**
 02.00 **Sisteme de valori în criză (r)**
 03.00 **Știință și spiritualitate (r)**
 04.00 **La Hanul Morăriței (r)**
 05.00 **Românul, cetățean european (r)**
 05.30 **Parodi press (r)**

VINERI – 14 mai 2010

06:00 **Agricultura și alimentația (r)**
 07:00 **Recital muzical (r)**
 07:30 **Film documentar**
 08:00 **Stele de mâine**
 08:20 **Poeți și poeme**
 08:30 **Film serial: Arsene Lupin (r)**
 09:30 **Amintiri de la filmare (r)**
 10:00 **En garde! (r)**
 11:00 **Scena ca istorie (r)**
 12:00 **În căutarea folk-ului pierdut (r)**
 13:00 **Jurnale în stil Caragiale**
 13:30 **Casa noastră (r)**
 14:00 **Muz-art (r)**
 15:00 **Teatrul (r)**
 16:00 **Istoria cu învățătura (r)**
 17:00 **Echipele „Gusti” (r)**
 18:00 **Vedetele și fanii lor (r)**
 19:00 **Femeia, adevăr și poveste (r)**
 20:00 **Galele TVRM**
 22:00 **Noi, consumatorii**
 22:30 **Poeți și poeme (r)**
 22:35 **Iliina Dumitrescu și invitații săi (r)**
 00:00 **En garde! (r)**
 01:00 **Scena ca istorie (r)**
 02:00 **În căutarea folk-ului pierdut (r)**
 03:00 **Teatrul (r)**
 04:00 **Muz-art (r)**
 05:00 **Echipele „Gusti” (r)**

SĂMBĂTĂ – 15 mai 2010

06:00 **Contrapunct**
 07:00 **Mamamond cultural (r)**
 07:30 **Performerii în arenă (r)**
 08:00 **Stele de mâine**

18:30 **Contrapunct**. Emisiune de George Marinescu
 19:30 **Am venit cu drag la voi**. Emisiune de Georget Nucu
 21:30 **Lumea pe dos**. Emisiune de Viorel Popescu
 22:30 **Film artistic românesc: Moartea lui Joe Indianul (1968)**. Regia: Mihai Iacob, Wolfgang Liebeneiner. Interpretează: Roland Demongeot, Mark Di Napoli, Lucia Ocrain, Jaques Bilodeau
 00:00 **Café concert**. Emisiune de Sorin Petre
 00:30 **Adevăratele stele (r)**
 02:00 **Lumea pe dos (r)**
 03:00 **Academica – Știință (r)**
 04:00 **Am venit cu drag la voi (r)**

DUMINICĂ – 16 mai 2010

06:00 *Promo USH*
 06:10 **Cinepanorama (r)**
 06:30 **Universul cuvintelor (r)**
 07:00 **Cronica ST (r)**
 07:30 **Deschide cartea!** Emisiune de Alexandru Mironov
 08:00 **Lumină în suflet**. Emisiune de Sorin Bejan
 09:00 **Basmele copilăriei**. Emisiune de Carmen Fulger
 10:00 **Ideii în dialog**. Emisiune de Corneliu Toader
 11:30 **Cui nu-i e friică de Universitatea Spiru Haret**. Emisiune de Teodora Zincă
 12:00 **Album cu prieteni**. Emisiune de Dan Mironescu
 13:00 **Cronica scepticului**. Emisiune de Cristian Român
 13:30 **Miorița – antologie de folclor tradițional**. Emisiune de Ioan Filip
 14:00 **Ateneul artelor**. Emisiune de Mircea Micu
 15:00 **Teatrul în fotoliul de acasă**. Emisiune de Viorel Popescu
 16:00 **În căutarea folk-ului pierdut**. Emisiune de Maria Gheorghiu
 17:00 **Scrisori de acreditare**. Emisiune de Mihaela Mihailide
 17:30 **Dor de-acasă**. Emisiune de divertisment. Realizator Puiu Stoicescu
 19:30 **Grădina cu statui**. Emisiune de Neagu Udroui
 20:30 **Galele TVRM**. Emisiune de Georget Nucu
 22:30 **Film artistic: Cargo (SUA)**. Distribuție: Daniela Nardin, Heathcote Williams. Cargo este o drama ce ilustrează credința a patru refugiați croați care vor să scape de mizeria din timpul conflictului din Balcani din anii '90. Mira, împreună cu Damia, Branko și Ivan părăsesc țara îngrămădiți într-o camionetă. Ei sunt în căutarea unei vieți mai bune în Marea Britanie. Dar vor ei într-adevăr azil politic sau sunt emigranți ce caută o oportunitate?

*În emisiunea **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** sunt prezentate **Consultații pentru sesiunea de examene**. Emisiunea este realizată în cadrul Departamentului Învățământ.

08.20 **Poeți și poeme**
 08.30 **Jurnale în stil Caragiale**
 09.00 **Academica copiilor (r)**
 10.00 **Cronica scepticului (r)**
 10.30 **Aplauze pentru harețiști**
 11.00 **La Hanul Morăriței (r)**
 12.00 **Teatrul**
 13.00 **Virtuți și vicii (r)**
 13.30 **Casa noastră**
 14.00 **Nimic fără lege! (r)**
 14.30 **Adevăratele stele – direct**
 16.00 **Amfiteatrul cultural – Istorie și istorii (r)**
 17.30 **En garde!**
 18.30 **Grădina cu statui**
 19.30 **Din lumea cu doruri multe**
 20.30 **Deschide cartea**
 21.00 **Film artistic românesc**
 22.20 **Poeți și poeme (r)**
 22.30 **Academica – Cărți în instanță**
 23.30 **Generalul Cinema (r)**
 00.00 **Noi, consumatorii (r)**
 00.30 **Contrapunct (r)**
 01.30 **Casa noastră (r)**
 02.00 **Adevăratele stele (r)**
 03.30 **Teatrul (r)**
 04.30 **Amfiteatrul cultural – Istorie și istorii (r)**

DUMINICĂ – 16 mai 2010

06:00 *Promo*
 06:10 **En garde (r)**
 07:00 **Știință și spiritualitate**
 08:00 **Stele de mâine**
 08:20 **Poeți și poeme**
 08:30 **Scrisori de acreditare (r)**
 09:00 **Ecumenica**
 10:00 **Vorbiri, scrieri românești**
 10:30 **Noi, consumatorii (r)**
 11:00 **Am venit cu drag la voi**
 13:00 **Invitatul de la ora 13 (r)**
 14:00 **Lumea văzută de aproape**
 15:00 **Forum Național Spiru Haret**
 15:30 **Sisteme de valori în criză**
 16:30 **Vedetele și fanii lor**
 17:30 **Dor de-acasă – direct**
 19:30 **Amintiri de la filmare**
 20:00 **Muz-art**
 21:00 **Film artistic străin**
 22:20 **Poeți și poeme (r)**
 22:30 **Aplauze pentru harețiști (r)**
 23:00 **Cronica ST**
 23:30 **Mamamond cultural (r)**
 00:00 **Ecumenica (r)**
 01:00 **Noi, consumatorii (r)**
 01:30 **Lumea văzută de aproape (r)**
 02:30 **Virtuți și vicii (r)**
 03:00 **Dor de-acasă (r)**
 05:00 **Cronica ST (r)**
 05:30 **Forum Național Spiru Haret (r)**

RADIO ROMÂNIA DE MÂINE — STUDENT FM

LUNI – VINERI

07.00-10.00 **BUNĂ DIMINEAȚA USH!**
 Realizator: Ionuț Tardel
 10.00-13.00 **TACHE ȘI FACE**
 Realizator: Robert Tache
Vineri 12.00-13.00 – OMUL DIN SPATELE PERSONALITĂȚII.
 Realizator: Maria Ilie
 13.00-16.00 **CUTIA PANDOREI**
 Realizator: Kristine
Marți 13.00-14.00 – INVITATUL DE LA ORA 13
 Realizator: Sorin Lupășcu
 16.00-19.00 **FRESH NEWS**
 Realizatori: Otilia Zamfir și Alina Toma
 19.00-22.00 **DESTRESEARA**
 Realizator: Maria Ilie
 22.00-23.00 **Luni-Vineri MUZICĂ**
Vineri 00.00-02.00 – POVEȘTI NESPUSE.
 Realizator Ionuț Tardel
 23.00-24.00 **Luni-Joi CAFÉ NOCTURN**
 Realizator: Luminița Bondrea
Luni 00.00-01.00 – PRINTRE RÂNDURI (r)
 Realizator: Otilia Zamfir
 02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Marți 00.00-02.00 – TOP 30 (r)
 Realizatori: Alex Crăciun și Alina Toma
 02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Miercuri 00.00-02.00 – 80 REMEMBER (r)
 Realizator: Robert Tache
 02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Joi 00.00-01.00 – Metalmorfoza
 Realizator: Marru
 01.00-07.00 – NIGHT FEVER

SĂMBĂTĂ – DUMINICĂ

10.00-12.00 **MATINAL DE WEEK-END**
 Realizator: Echipa RRM Student FM
 12.00-13.00 **Sămbătă – CU CASA-NCHISĂ**
 Realizator: Irina Minca
Duminică – MUZICĂ
 13.00-17.00 **SIESTA DE WEEK-END**
 Realizator: Echipa RRM Student FM
 17.00-18.00 **Sămbătă – MUZICĂ**
Duminică – PRINTRE RÂNDURI
 Realizator: Otilia Zamfir
 18.00-20.00 **Sămbătă – 80 REMEMBER**
 Realizator: Robert Tache
Duminică – TOP 30
 Realizatori: Alex Crăciun și Alina Toma
 20.00-22.00 **Sămbătă – POVEȘTI NESPUSE**
 Realizator: Ionuț Tardel
Duminică – SEARA CONFESIUNILOR

La 55 de ani de la trecerea în nemurire,

George Enescu (1881-1955) este încă de descoperit

(Interviu cu **Ilinca Dumitrescu** și **Șerban Lupu**, realizat și difuzat la TvRM în anul 2005)

Valeriu Răpeanu: Cu câteva zile înainte de începerea Festivalului și Concursului internațional George Enescu, am stat de vorbă cu invitații de seamă, interpreți cunoscuți în țară și peste hotare, care și-au legat numele nu numai de repertoriul universal, dar și de editarea, repet, în țară și peste hotare, a operei lui George Enescu, violonistul Șerban Lupu și pianista Ilinca Dumitrescu.

Prilejul ne este dat de apariția la Editura Casa Radio a unui CD cu opere ale lui Enescu, interpretate de maestrul Șerban Lupu, de doamna Ilinca Dumitrescu. Doamna Ilinca Dumitrescu are și calitatea de directoare a Muzeului George Enescu. Am spus în diferite rânduri că, datorită domniei sale, Muzeul George Enescu a devenit o adevărată casă de rezonanță a muzicii românești, bine înțeleasă în primul rând, a lui Enescu, a devenit un laborator de creație, a devenit o posibilitate de a avea nu numai obiecte, ilustrații, fotografii, legate de viața și opera lui George Enescu, ci, ceva viu, în sensul în care Muzeul, astăzi, trebuie să fie nu numai o reînălțare a trecutului, ci și cu prezentul.

La această manifestare s-au lansat, cele Șase caiete – George Enescu – muzică de cameră, publicate de Institutul Cultural Român și Muzeul Național George Enescu, editate, redactate de maestrul Șerban Lupu.

Maestrul Șerban Lupu, pe lângă activitatea dumneavoastră concertistică, de profesor în Statele Unite ale Americii, de mulți ani de zile dovedește o statornică apropiere, și în același timp, sunteți unul dintre cei mai fervenți propagatori ai operei lui Enescu.

Vom vorbi și despre CD și despre aceste Caiete.

Ce v-a determinat pe dumneavoastră să duceți această activitate, într-adevăr remarcabilă, și cu rezultate atât de frumoase?

Șerban Lupu: În primul rând, este o lucrare de pasiune; iubesc muzica lui Enescu încă din anii copilăriei. Aș putea spune, o viață dedicată creației sale. Și, pe măsură ce avansează în etapele vieții mele, desigur că alte lucruri și alte priorități se ivesc, în ceea ce-l privește. Dacă în primii ani, eram bucurios să-i învăț lucrurile, în anii următori mi s-a părut că sarcina cea mai importantă este să-i duc lucrurile și să le prezint pe toate scenele lumii, și am devenit un mesager al muzicii sale.

Lată că acum, într-o altă perioadă a vieții mele, m-am scufundat și am aprofundat, deci, m-am dat cercetărilor manuscriselor sale și, în lumina acestor lucruri, am descoperit niște lucruri extraordinare; niște lucruri de valoare inedite, am prelucrat manuscrisele, am descifrat sub lupă, literalmente, și iată, am reușit și eu, la rândul meu, să mă bucur de alte fațete ale personalității, atât de complexe, care este pentru noi George Enescu.

Deci, activitatea mea pentru Enescu a devenit o adevărată pasiune, care, în același timp, îmi dă mie o bucurie sufletească de neînchipuit.

Valeriu Răpeanu: Doamnă Ilinca Dumitrescu, în calitate de pianistă, ați avut și aveți în repertoriul muzical lui Enescu, dar duceți și activitatea de la Muzeul George Enescu, care este și posesorul manuscriselor enesciene, deci, desfășurați și o activitate sustinută, de cercetare, în această direcție.

Spreună maestrul Lupu, aici, cu Enescu este încă de descoperit, și CD-ul acesta arată acest lucru.

Ilinca Dumitrescu: Sigur că da, vreau să vă spun întâi că eu, fiindcă ați vorbit despre activitatea mea pianistică, am cântat foarte mult Enescu, și cânt în continuare, și piesele sale solo, și piese camerale, sonatele pentru pian și vioară, sau sonatele pentru pian și violoncel, și multe alte piese, liedurile.

Venirea mea la Muzeul Enescu a însemnat ceva din adânc, ceva natural, fiindcă, de obicei, un solist concertist, când conduce o instituție administrativă, să-i spun așa, pare ceva ciudat; dar mie mi s-a părut ceva natural, fiind atât de apropiată de muzica românească, întodeauna, și, deci, de personalitatea lui Enescu.

Început cu începutul, m-am implicat în toate aceste laturi artistice, care sunt legate de instituția noastră, nu numai Muzeul. Cum bine ați spus, Muzeul trebuie să fie o instituție viu, nu trebuie să fie nimic osificat, nimic schematizat, ca o expoziție de bază, sau ale unor expoziții temporale. Un muzeu este un suflet plin de idei și de aventuri artistice. Am organizat stagiunea de concert, pe care toată lumea o cunoaște, și, acum, ne-am ocupat, în ultimul an, sau poate în ultimii doi ani, de latura aceasta de cercetare a manuscriselor. Și m-am bucurat mult că prietenul și colegul meu din liceul de muzică, Șerban Lupu...

Valeriu Răpeanu: Ați făcut liceul aici? Dumneavoastră sunteți din Brașov, domnule Lupu...

Șerban Lupu: Da, dar familia s-a mutat la București.

Ilinca Dumitrescu: Liceul de muzică l-am făcut împreună, liceu care se numește astăzi *Dimi Lipatti*, atunci era Liceul de muzică nr.1. Și grație acestei prietenii vechi, adănci, dintre noi doi, Șerban a venit, de-a lungul timpului, cu diverse idei legate de personalitatea lui Enescu, penultima

lui idee, pentru că ultima este acest CD, a fost de a cerceta încă o dată arhiva manuscriselor și de a găsi niște lucruri, poate mai necunoscute, poate în totalitate necunoscute, sau mai puțin cântate; sau, în orice caz, nu editate. Fiindcă de aici a venit, de fapt, ideea, lucruri necesitate. El poate să vorbească mai puțin despre el, cu pot să adaug și alte detalii: cu o pasiune ieșită din comun, a studiat arhivele și, într-adevăr, a adus în fața ochilor noștri, a specialiștilor, a publicului, acum, niște lucruri cu totul speciale, piese care, poate, erau cântate unele, după facsimil, și mă refer la celebra *Baladă*, de exemplu, sau altele, total necunoscute, *Andantino*..., pe care noi le-am făcut în primă audiere absolută, anul trecut. Urmare a proiectului acesta de tipărire, pe care noi l-am realizat în Muzeul Enescu împreună cu Institutul Cultural Român, și nu conținem în a mulțumi și a lăuda această inițiativă și generozitate a Institutului Cultural Român, care a venit în întâmpinarea noastră...

Valeriu Răpeanu: Dar și menirea acestui institut este...

Ilinca Dumitrescu: Da, dar depinde de foarte multe lucruri și de oameni, și oamenii nu înțeleg și este extraordinar cum în jurul lui Enescu s-a creat această aureolă, și nici nu spun un lucru neobișnuit, dar am fost ajutați de oameni, mai ales oameni de cultură, de oameni de valoare; acesta este un lucru care trebuie subliniat.

Valeriu Răpeanu: Eu am avut prilejul să vorbesc despre manuscrisele lui Enescu cu compozitorul Mihailovici, care le-a văzut la Paris. Mărturisește că și începuse un fel de inventariere a lor, dar moartea lui Enescu a curmat această inițiativă. Vreau să vă întreb, atât pe dumneavoastră, cât și pe maestrul Șerban: Cum a apărut această inițiativă, mai ales, cum suneți și dumneavoastră maestre, și doamna Dumitrescu, unele dintre ele n-au fost nici editate, nici cunoscute. Întâi, să spunem, aduc ceva nou, mă refer și la cele Șase Caiete, aduc ceva nou în înțelegerea mesajului muzical al lui Enescu, în sensul că Enescu urmărea ceea ce era nou în muzică, sau vrea să rămână el. Enescu era un compozitor care nu a dat tot ce a scris, nu a dat la lumină tot ce a scris, pentru că era foarte exigent, pentru că credeați dumneavoastră?

Șerban Lupu: Desigur că, uitându-mă la aceste lucruri, mi s-au revelat niște lucruri extraordinare și aprofundate despre această personalitate. Eu o să vorbesc despre inovator, despre lucrările din tinerețe, care sunt sub influența diversilor profesori, compozitori sau curentele respective, el căuta ceva nou. Lată am avut bucuria să mă uit la niște manuscrise total uitate, pe care erau, pur și simplu, aruncate cu penița ideii. Cred că tot timpul era ca un vulcan de idei înăuntrul, care așteptau să erupă și cu greu și le stăpâneau, și, poate, din această cauză, devenise foarte exigent, pentru că, într-adevăr, dacă ne uităm la manuscrise, din maturitate și de mai târziu, era un proces îndelung, asemănător cu cel al lui Beethoven, și, destul de chinător, de cizelare, de sculptare a filonului adevăratului ideatic muzical. Dar poate tocmai pentru că se simțea că în el este un vulcan de idei, care de care mai interesante, mai nobile, o gamă foarte variată de posibilități..., nu mă refer la repertoriul violonistic și cameral, de care m-am preocupat eu; sunt unele lucruri violonistice care nici nu bănuim că există. Una dintre partiturile pe care le-am și aranjat și transcris, după o Simfonie concertantă pentru vioară solo, este un stil de nedescris, oedipian aproape, post-oedipian, pot să spun, al post-romantismului modern, care este dincolo de Simanovski în expresie, iată necunoscuta lucrărilor enesciene. Deci, oricând ni se prezenta ceva inedit despre el, cu, totuși, îmi dădeam seama că procesul lui de finalizare era un proces foarte simos și, în același timp, încerca ca toate aceste idei să le pună în slujba unui adevăr, care era foarte inovator și o cu vizuine mult înainte, mult în viitorul chiar îndepărtat.

Valeriu Răpeanu: Mihailovici spunea că atunci când a terminat o anumită bucată, prin anii '52, a spus: „am terminat o comandă”. Mihailovici, deși se deplasa cu greutate, a venit ca s-o ducă. Iar Enescu i-a spus: „totuși, aș mai avea câteva amănunte”. Iar Mihailovici i-a spus: „Nu, ții-o iau, pentru că așa cum te știu, va putea dura câțiva ani”.

Șerban Lupu: Deci, se adevărește meticulozitatea și responsabilitatea cu care realiza aceste lucruri.

Valeriu Răpeanu: Da, așa este, am văzut clar acest lucru. Doamna Ilinca Dumitrescu?

Ilinca Dumitrescu: Eu aș mai adăuga o altă idee, am spus-o de fapt și în Prefața la aceste Caiete. Poate multă lume se întreabă de ce a păstrat Enescu toate acestea arhivă? Foarte multă lume mi-a pus întrebarea asta, și, în general, se pune și în muzicologia românească: de ce? Sunt compozitori care și-au făcut ordine în arhiva lor muzicală, mă gândesc la Ortopan, care a păstrat niște nestemate, pe care noi le cunoaștem, și restul le-a aruncat... Sunt foarte mulți compozitori care au

Ilinca DUMITRESCU

făcut acest lucru... Poate unii îl regretă acum...

Șerban Lupu: Mă ierți, dar sunt niște lucruri pe care acum le consideră extraordinare.

Ilinca Dumitrescu: Deci, sunt mulți compozitori care au făcut așa, repet. Dar Enescu le-a păstrat pe toate, și atunci se pun câteva întrebări. Să știți că răspunsurile nu sunt clare, nu există măsuri clare, poate că anumite lucruri îi aduceau aminte de tinerețe și de, de căutările lui, și foarte bine că nu le-a aruncat, sunt toate acele culgeri de la 15-16 ani, această *Baladă* grozavă, pe care am înregistrat-o, și multe, multe alte lucruri. Dacă ar fi fost un compozitor cu mentalitatea lui Chopin sau Brahms, nu ar mai fi avut aceste piese, și era păcat. Altă întrebare: de ce a păstrat ciomele? Poate că, zic, și alți muzicologi sunt de aceeași părere, ar fi vrut să ia acele idei muzicale, unele sunt extraordinare, și să clădească alte lucruri pe baza lor.

Șerban Lupu: Este foarte posibil.

Ilinca Dumitrescu: E posibil, cine știe?! Vezi, tu ai găsit aceste arii românești, pe care le-ai cântat acum, în prima audiere, și sunt scrise pe o pagină. Când mi-ai arătat-o am rămas stupefăcit. Ce o fi vrut el să facă cu aceste arii? Nu putem ști, poate vroia să facă un concert de vioară, poate vroia să facă o altă sonată, poate vroia să fie o temă într-o nouă rapsodie, nu putem ști. Aceste lucruri rămân cu semn de întrebare.

Valeriu Răpeanu: Aș vrea să vă spun că doamna Gabriela Gheorghiu mi-a dat acest program, din 1937, un Concert-recital Enescu cu unul din acompaniatorii săi preferați, Ionel Gherca. Cânta, printre altele, Mozart, Beethoven ș. a. Uitați ce spune: „operele maestrului Enescu, în ordinea numerică, și se ajunge la Opus 26 – 2 Sonata pentru violoncel, do major; în pregătire Simfonia a IV-a”, pe care n-a terminat-o.

Ilinca Dumitrescu: Sigur, n-a terminat-o, el n-avea cum să termine toate lucrurile pe care le avea, cu ilustrații muzicale, și cu Radio România Muzical, care ne-au ajutat mult. Trebuie să spun că tot ce se întâmplă aici este rezultatul unui proces de echipă.

Sigur că m-am concentrat asupra unor piese care mi s-au părut esențiale, am vrut să cânt, astăzi, cu prietena mea Ilinca, solo, cât și cu prietenul și colegul meu Marin Cazacu. Deci, avem o piesă pentru vioară și orchestră; avem câteva piese pentru vioară solo, piese pentru vioară și pian; și un *trio* de un mare farmec, ... pentru vioară, violoncel și pian.

Șerban Lupu: pe care el practic nu-l mai putea sfârși. Se mai adaugă și boala: din 1952 până la moartea lui, el a fost din ce în ce mai plâpând.

Ilinca Dumitrescu: O ultimă idee, că vorbești de acele Opus-uri cizelate, el are 33 de Opus-uri, care sunt perfecte, adică el a considerat că aceste lucruri îl reprezintă. Și, într-adevăr, pentru cei care cântă, noi simțim foarte bine, se știe că fiecare semn din partitură, fiecare nuanță, fiecare accent reprezintă ceva și nu poate fi trecut cu vederea. Deci, este o cizelare atât de perfectă, adusă până la maxim.

Șerban Lupu: Aș vrea să amintesc un lucru pe care l-am găsit tot în cadrul manuscriselor. Era un spalt, deci o ultimă corectură, a unei pagini din Sonata a III-a pentru pian și vioară, opus 25, pe care el, înainte de a o trimite înapoi, făcea corecturi, prin care spunea: „ați pus ...piano cu doi milimetri prea la stânga, accentul este cu doi milimetri prea la dreapta”. Deci, iată că era corectat cu cea mai mică amănunțime, ca să se înțeleagă că orice indicație dată de el este esențială.

Ilinca Dumitrescu: Exact, și de aceea nu trebuie dat nimic la o parte, trebuie cântat așa cum indică el, recomandă, trebuie absolut cântat tot ce este în partitură. Nu sunt toți compozitorii așa, sunt anumiți compozitori care și-lasă un câmp de acțiune, nu vorbesc de muzică veche, care este cu câmp foarte larg de acțiune. De exemplu, Beethoven lasă

Valeriu Răpeanu: Aparținând cărei perioade?

Șerban Lupu: *Trio* a fost scris la 1903, era o dedicație Majestăților Sale Regale... pentru aniversalul lor... și a fost scris la Londra.

Valeriu Răpeanu: Deci, în 1903, când el cântase aici cele două *Rapsodii* și *Poema*, ce a însemnat un mare moment în cultura noastră, legat de tot ce se întâmpla atunci în cultura noastră, prin Goga, Sadoveanu ș.a. E un moment care a fost marcat și la Radio, printr-un concert dirijat de maestrul Horia Andreescu, a fost foarte frumos, emoționant, pentru că, atunci, cultura noastră cunoaște o cotitură, iar în materie de cultură muzicală ar fi cam actul de naștere a culturii muzicale românești. Deci, această piesă, maestre Șerban Lupu, aparține acestei perioade.

Șerban Lupu: De fapt, acest CD era o mare calitate, el copiera o perioadă importantă din copilăria și tinerețea lui Enescu. Vedeți, acea *Baladă*, pe care o cântăm noi. Și lucruri foarte târzii, cum este acest *Andantino*, scris în 1951, și a fost o comandă de la Conservatorul din Paris, pentru o piesă de descifrat la prima vedere, cum erau pe vremea aceea examenele.

Valeriu Răpeanu: Un fel de concurs.

Șerban Lupu: Care este plin de armonie, în genul muzicii de cameră, de o vrajă și de un mister extraordinare. Este scris cu foarte multe cascade, pentru pianist, dar mai

„Pentru mine, Enescu va rămâne una din veritabilele minuni ale lumii. (...) Rădăcinile puternice și noblețea sufletului său sunt provenite din propria lui țară, o țară de inegalată frumusețe.” (Yehudi Menuhin)

ales pentru citire. Iată că mie mi-a relevat preocuparea violonistului Enescu din acea perioadă, foarte târzie, pentru că nu mai scria niciodată pentru vioară, în 1951, erau sunete estompatе, cu armonii, vioara devenea un instrument transfigurat în această piesă, iată o altă latură. Cum v-am spus, și *Fantezia*, care a fost scrisă pentru vioară solo, ea a fost concepută ca pentru o *Simfonie pentru vioară și orchestră*, o bună parte din ea era într-un stadiu destul de avansat, iar celelalte erau încă în procesul de creare, dar, fără îndoială, partea de vioară era foarte bine scrisă, din 1932, deci în perioada de gestație și de naștere a operei *Oedip*, pe tot parcursul era un limbaj dramatic, cuvintele *patetico* apar mereu în această piesă, cu armonii, aș putea să spun, aproape ciudate, în care totul este transfigurată, deci, iată o altă perioadă, de deplină maturitate. Ariile le va scrie românește, dar va șterge, și va scrie în franceză. Adică, el le-a creat în gen românește, dar nu erau arii românești. M-am întrebat adesea: de ce se cheamă *arii*? Pe vremea aceea era *Ariile figuranțe* ale lui Sarasate, arii spaniole..., probabil că din acest motiv. Pe o altă lucrare, găsim datarea 1926, deci, iată că, între timp, el luca la *Sonata a III-a* și sunt elemente de virtuositate folclorice. Fie că îi foloseau ca un exercițiu, pentru

Valeriu Răpeanu: Pentru că vorbim de lucrări, aveți unele pe care melomanii nu le știu, le sunt complet necunoscute și tocmai de aceea este important acest CD.

Ilinca Dumitrescu: Dar și pentru muzicieni, sunt foarte multe lucruri pe care nu le știu.

Șerban Lupu: De altfel, tot acest CD, această *Pastorală nocturnă*, care probabil, că l-a fost cerută de niște prieteni, pentru *vioară și pian la patru mâini*, dedicată la trei surori, în 1900, undeva lângă Paris, unde era probabil invitat. Și mă bucur s-o cânt și cu Ilinca, am cântat-o și la Brașov, la Festivalul internațional, dar mi s-a părut așa de reușită, că am orchestrat-o și am cântat-o cu Horia Andreescu Iată niște lucruri, de o noblețe, de o delicatete desăvârșite; avea o dibăcie extraordinară să compună, pentru orice ocazie, ceva de calitate. Asta mi s-a părut cel mai important.

Valeriu Răpeanu: Ați pomenit aici vreo trei-patru ocazii pentru Conservatorul din Paris, 1900, 1908, deci erau comenzi, și pentru că ne adresăm, așa cum ați spus bine, domnule Șerban Lupu, și tineretului, cred că ei trebuie să aibă în vedere, și tinerii compozitori, și muzicieni, dar tinerii, în general, această trăsătură, dacă vreți, morală, care se reflectă plenar în muzica lui. Mai ales, la 1951, când boala, dar și vârsta își puneau amprenta, el nu trece cu vederea nimic, și rămâne Enescu.

Ilinca Dumitrescu: A fost un geniu, de mic s-a văzut acest lucru, și în tot ce a făcut toată viața lui, n-a scăzut niciodată nimic.

Valeriu Răpeanu: Vedeți, în 1937, avea în pregătire *Simfonia a II-a*, pe care n-o termină...

Șerban Lupu: Se vede din toate manuscrisele, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucruri banale, pe care le-am parcurs, cât muncea, cât era de intransigent. Îmi amintesc că ascultându-l pe Menuhin, nu de mult, într-un interviu despre Enescu, spunea că Enescu nu și petrecea niciun moment din viața cotidiană cu lucruri negative, cu lucr